REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA PROMET

Langusova ulica 4, 1535 Ljubljana

T: 01 478 82 82
F: 01 478 81 39
E: gp.mzp@gov.si

Številka: 007-139/2010/42-0082251
EVA: 2010-2411-0059
Datum: 9. 3. 2011

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08 in 38/10 - ZUKN) je Vlada Republike Slovenije na … seji dne … sprejela

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (EVA: 2010-2411-0059) in ga posreduje Državnemu zboru Republike Slovenije s predlogom, da ga obravnava po rednem postopku.

mag. Helena Kamnar
GENERALNA SEKRETARKA

Priloga:
- predlog zakona

Prejmejo:
- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za promet
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
- zbirka dokumentarnega gradiva

2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Bojan Žlender, v.d.generalnega direktorja na Ministrstvu za promet,
- Bogdan Potokar, p.p. vodja sektorja,
- Andrej Benkovič, sekretar na Ministrstvu za promet,

2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora: /

- dr. Patrick Vlačič, minister za promet,
- dr. Igor Jakomin, državni sekretar na Ministrstvu za promet,
- mag. Bojan Žlender, v.d. generalnega direktorja na Ministrstvu za promet,
- Bogdan Potokar, p.p. vodja sektorja,
- Andrej Benkovič, sekretar na Ministrstvu za promet,

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu: DA

4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov: /

4.b Predlog za skrajšanje poslovniških rokov z obrazložitvijo razlogov:

/

5. Kratek povzetek gradiva

Glavni cilj sprememb in dopolnitev Zakona o prevozih v cestnem prometu je sprejetje nekaterih ukrepov, ki bi posredno ali neposredno pripomogli k zmanjšanju negativnih posledic gospodarske krize za avtoprevozniško dejavnost, cilj sprememb pa je naslednji:

- urediti plačilno disciplino na področju prevoza blaga in potnikov, saj z zdravo plačilno disciplino lahko ohranjamo prevozniški sektor v dobri in zdravi kondiciji, ki pa je nujno potreben za vse ostale gospodarske in negospodarske panoge,

- z ustanovitvijo Direkcije za javni potniški promet se bo zagotavljala višja stopnja strokovne samostojnosti, učinkovitosti in kakovosti pri opravljanju in vodenju nalog sistema gospodarske javne službe potniškega prometa. V ta namen se bo združilo kadrovske in finančne vire znanja in izkušenj. To pomeni tudi bolj sistemsko in racionalno rabo proračunskih sredstev.

6. Presoja posledic

a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA / **NE**
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	**DA** / NE
c)	administrativne posledice	DA / **NE**
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	**DA** / NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	DA / **NE**
e)	na socialno področje	DA / **NE**
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije	DA / **NE**

programskega proračuna

- na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR

I. Ocena finančnih posledic				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna	0	303.000,00	319.000,00	324.000,00
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				

II. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene po naslednjih proračunskih postavkah (PP) s predvidenimi zneski:				
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				

Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz naslednjih PP:				
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				

Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:		
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:		

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR

/

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gospodarska zbornica Slovenije, Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije, Avtoprevozniška zbornica, Trgovinska zbornica Slovenije.

9. Predstavitev medresorskega usklajevanja:

Gradivo je bilo poslano v medresorsko usklajevanje dne 30. 9. 2010 in še enkrat konec meseca januarja 2011.

Gradivo ni usklajeno s Trgovinsko zbornico Republike Slovenije, glede 30-dnevnega plačilnega roka ter preverjanja in potrjevanja dovolilnic.

Z Ministrstvom za finance glede preverjanja in potrjevanja dovolilnic in ustanovitve Direkcije za javni potniški promet.

10. Gradivo je lektorirano DA / **NE**

11. Zahteva predlagatelja za

a)	obravnavo neusklajenega gradiva	DA / **NE**
b)	za nujnost obravnave	**DA** / NE
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	DA / **NE**

12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti **DA** / NE

13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade DA / **NE**

dr. Igor Jakomin
DRŽAVNI SEKRETAR

PRILOGA: jedro gradiva

ODPRAVEK SKLEPA

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08 in 38/10 - ZUKN) je Vlada Republike Slovenije na … seji dne … sprejela

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (EVA: 2010-2411-0059) in ga posreduje Državnemu zboru Republike Slovenije s predlogom, da ga obravnava po rednem postopku.

mag. Helena Kamnar
GENERALNA SEKRETARKA

Priloga:
– predlog zakona

Prejmejo:
– Državni zbor Republike Slovenije
– Ministrstvo za promet
– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
– zbirka dokumentarnega gradiva

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem

Sedanji Zakon o prevozih v cestnem prometu je bil sprejet leta 2006, manjše spremembe so bile sprejete v letu 2008 in 2010 (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 – popr., 123/08 in 28/10; v nadaljnjem besedilu: ZPCP-2), predlog zakona pa se je pripravljal leto prej. V tem obdobju se je Republika Slovenija pripravljala na polnopravno članstvo v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: EU), zato je bilo treba slovensko zakonodajo uskladiti s pravnim redom EU. Institucije EU oziroma njeni pogajalci so zahtevali usklajenost naših predpisov s predpisi EU že pred polnopravnim članstvom.

V zadnjem času je bilo veliko predlogov zainteresirane javnosti, zlasti prevoznikov, za spremembo sedanjega ZPCP-2. Zakoni o prevozih v cestnem prometu iz let 1994, 1996 in 1998 so že prenašali pravni red EU v našo zakonodajo, vendar so bili pri tem celo strožji od predpisov EU. To je sicer dovoljeno, vendar so v novih razmerah hujše konkurence v okviru razširjene EU naši prevozniki postali nezadovoljni, saj so v nekaterih primerih zanje veljali strožji pogoji poslovanja kakor za njihove kolege v drugih državah članicah. Zato je bila na Ministrstvu za promet ustanovljena delovna skupina za preučitev veljavnega ZPCP-2 in pripravo dopolnitev. V sklopu te delovne skupine so bili zbornice, nadzorni organi in izvajalci pozvani, naj podajo predloge dopolnitev. Ugotovljeno je bilo, da se za blažitev gospodarske krize mora uvesti institut 30-dnevnega plačilnega roka.

Problematika javnega potniškega prometa je zelo aktualna in zahteva čim prejšnje in učinkovite ukrepe na ravni države, regij in občin. Dejstvo, da je Slovenija na zadnjem mestu po rabi javnega potniškega prometa med državami članicami EU, jasno kaže na zanemarjenost tega področja na vseh nivojih (podatki Eurostata, navedeni v poročilu Transport and Energy in Figures kažejo, da je leta 2006 v Sloveniji od vseh narejenih potniških kilometrov z vlakom prepotovalo 3,2 % potnikov, z avtobusom 3,6 % potnikov, z osebnim avtomobilom pa kar 91,3 % vseh potnikov).

V program blaženja in prilagajanja podnebnim spremembam je potrebno vključiti ukrepe za spodbujanje javnega potniškega prometa. Slovenija je namreč v zadnjih letih v stopnji motorizacije dohitela in celo prehitela številne zahodnoevropske države, občutno naraščanje količine cestnega prometa (število registriranih avtomobilov se je od leta 1995 do leta 2007 povečalo za 37%) pa spremlja tudi upadanje interesa za uporabo javnega potniškega prometa.
Država si prizadeva ustaviti trend upadanja števila uporabnikov javnega potniškega prometa in dolgoročno doseči njegovo povečanje tudi s projektom integriranega javnega potniškega prometa, ki bo do konca leta 2013 zagotovil uvedbo enotne vozovnice in usklajenih voznih redov avtobusnega in železniškega prometa. V ta namen se bo ta sistem vključil v novega upravljavca Direkcijo za javni potniški promet.

Za učinkovito upravljanje in vodenje kompleksnega sistema intergacije javnega potniškega prometa je potrebno vzpostaviti službo za upravljanje javnega potniškega prometa, ki bo imela funkcijo upravljavca javnega potniškega prometa na nivoju železniškega in na nivoju avtobusnega prometa. Upravljanje javnega potniškega prometa v mestih je v izvirni pristojnosti občin, zato je za popolno integracijo na ravni

enotne vozovnice predvideno sklepanje pogodb na ravni država-občina, v katerih se bodo na podlagi pogodb uredila razmerja in odškodnine mestom. Ustvarjene bodo podlage za nadaljnji razvoj in izboljšave v javnem potniškem prometu, saj se bodo aktivnosti nadaljevale tudi po zaključku projekta integracije.

Vzpostavitev celovitega upravljanja sistema (IJPP) bo potekala hkrati na dveh nivojih: na nivoju ustanavljanja Direkcije za javni potniški promet (JPP) in na nivoju izvajanja projekta intergacije javnega potniškega prometa. V Direkciji za javni potniški promet bodo združeni človeški in finančni viri, ki so bili do sedaj umeščeni v sistem organizacije vzdrževanja cestne in železniške infrastrukture ter področja šolstva in sociale.

Današnje stanje na področju javnega potniškega prometa izkazuje zelo nizko uporabo javne storitve prevoza potnikov po cesti in po železnici. Naloga državne uprave je spodbujanje in usmerjanje družbenega razvoja in zagotavljanje javnih služb. Dosedanje delo tovrstne javne storitve je razdeljeno na več upravnih organov in sicer na Ministrstvo za promet, na Direkcijo Republike Slovenije za ceste, na Direkcijo Republike Slovenije za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo, na Ministrstvo za šolstvo in šport, na Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo in na Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

Namen ustanovitve direkcije za javni potniški promet je zagotovitev večje stopnje strokovne samostojnosti, učinkovitosti in kakovosti pri opravljanju in vodenju nalog sistema gospodarske javne službe potniškega prometa. To se bo doseglo z združitvijo kadrovskih in finančnih potencialov ter potencialov znanja in izkušenj. Eden ključnih ciljev ustanovitve DJPP je sistemska in bolj racionalna raba proračunskih sredstev. Kadri, ki so do sedaj izvajali naloge s področja javnega potniškega prometa v različnih organih bodo po predlogu tega zakona delovali v enem organu s čimer bo zagotovljena večja racionalnost dela in bolj pregledno trošenje proračunskih sredstev za izvajanje javnih linijskih prevozov. Z ustanovitvijo direkcije za javni potniški promet ne bodo nastale nove obremenitve za proračun, celo nasprotno, pričakujemo postopno zniževanje potrebnih proračunskih sredstev na enoto opravljene prevozne storitve.

Upravne naloge v obliki specializiranih strokovnih, izvršilnih in razvojnih ter določenih nadzornih upravnih nalog za področje opravljanja storitve javnega potniškega prometa se bodo opravljale v organu v sestavi Ministrstva za promet v Direkciji za javni potniški promet, ki bo upravljavec integriranega javnega potniškega prometa in se bo ustanovila s 1. 1. 2012.

2. Cilji, načela in poglavitne rešitve

Ključni cilj zakona je sprejetje nekaterih ukrepov, ki bi posredno ali neposredno pripomogli k zmanjšanju negativnih posledic gospodarske krize za avtoprevozniško dejavnost.
Ključni cilj zakona je izboljšanje ponudbe javnega potniškega prometa, večja povezanost avtobusnega in železniškega prometa (optimalna dostopnost kraja), cenovna sprejemljivost.

Cilji

Glavni cilj sprememb zakona je vključiti take ukrepe, ki imajo neposredno takojšnje in vidne učinke na blažitev posledic gospodarske krize za avtoprevozniško dejavnost. Pri tem smo upoštevali še naslednje cilje, ki omogočajo, da se:

- v prevozniškem sektorju vzpostavi boljša plačilna disciplina.
- v javnem potniškem prometu dvigne nivo ponudbe prevoznih storitev in zagotovi racionalna poraba proračunskih sredstev,
- implementiranje Uredbe Sveta (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 51, Uredbe Sveta (ES) št. 1072/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 72, Uredbe Sveta (ES) št. 1073/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 61/2006 (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 88.

Načela

Glede na postavljene cilje so bila pri pripravi predloga zakona upoštevana predvsem ta načela (usmeritve, vodila):

- načelo zakonitosti, da se vzpostavi učinkovita plačilna disciplina;
- načelo ekonomičnosti, da se prevoznikom pri njihovi dejavnosti zastoji v plačilnem prometu odpravijo.
- načelo gospodarnosti in učinkovitosti delovanja gospodarske javne službe na področju javnega potniškega prometa .

Predlagatelj pa je pri pripravi sledil naslednjim vodilom:

- da bodo dopolnitve zakona uporabne v praksi in ne bodo povzročale nepotrebnih administrativnih ovir;
- da se institut 30-dnevnega plačilnega roka uredi sistematično.

Rešitve

V predlogu dopolnitev se na novo uredi institut 30-dnevnega plačilnega roka in sankcijo ob neupoštevanju določitve tega roka, v kolikor v pogodbi ni posebej določenega 30-dnevnega plačilnega roka se šteje, da je potrebno obveznost poravnati v skladu z zakonom.

Implementiranje Uredbe Sveta (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 51, Uredbe Sveta (ES) št. 1072/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 72, Uredbe Sveta (ES) št. 1073/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 61/2006 (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 88.

Predlog organiziranosti Direkcije za javni potniški promet

Z Uredbo o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 58/03, 45/04, 138/04, 86/04-ZVOP-1, 52/05, 82/05, 17/06, 76/06, 132/06, 41/07, 64/08, 63/09) se bo natančneje določila vloga prihodnje direkcije.

Naloga Direkcije za javni potniški promet je upravna naloga celovitega upravljanja in vodenja integriranega javnega potniškega prometa na ravni Republike Slovenije. To predstavlja sodelovanje pri oblikovanju politike javnega potniškega prometa; izvajanje izvršilnih nalog; izvajanja razvojnih nalog in zagotavljanje javne storitve javnega potniškega prometa.

Z združevanjem nalog financiranja gospodarske javne službe javnega potniškega prometa se združujejo funkcije delovanja več upravnih organov. Do sedaj se je ta služba financirala pri Direkciji za ceste, pri Direkciji za investicije v javno železniško infrastrukturo in pri Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, pri Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo ter pri Ministrstvu za šolstvo in šport. To bo zagotovilo večjo stopnje strokovne samostojnosti, učinkovitosti in kakovosti pri opravljanju in vodenju nalog sistema gospodarske javne službe potniškega prometa. To pomeni združitev kadrovskih in finančnih potencialov ter potencialov znanja in izkušenj. Tako bo dosežena bolj racionalna raba proračunskih sredstev.

Direkcija bo izvajala naslednje naloge:

1. Vodstvo DJPP:

- upravljanje in vodenje DJPP,
- komunikacija z MzP,
- spremljanje zakonodaje,
- priprava predlogov predpisov,
- priprava razpisov in pogodb za prevoznike,
- sodelovanje s kadrovsko in pravno službo MzP

2. Sektor za prometno planiranje:

- vodenje registra linij in voznih redov,
- usklajevanje in določanje voznih redov,
- izdelovanje enotne predloge za enotni tarifni sistem,
- izvajanje skrbništva nad daljinarjem,
- analize potreb potnikov.

3. Sektor za tarife in izravnave:

- nadzor prodaje vozovnic,
- nadzor nad izvajanjem enotne vozovnice,
- izvajanje financiranja gospodarske javne službe,
- nadzor nad porabo sredstev,
- izdelava dnevnih obračunov,
- reševanje reklamacij.

4. Sektor za trženje, razvoj in prostorsko načrtovanje:

- skrb za ažurnost vsebin na informacijskem portalu za potnike,
- tržno komuniciranje,

- skrb za razvoj,
- priprava informacijskih, izobraževalnih in ozaveščevalnih akcij s področja JPP in trajnostne mobilnost,
- sodelovanje z nevladnimi organizacijami in občani,
- priprava smernic in mnenj za občinske prostorske načrte.

5. Služba za upravljanje informacijskega sistema JPP

- vodenje enotnega informacijskega sistema za upravljanje JPP
- vzdrževanje informacijskega portala za potnike s klicnim centrom
- podpora prodaji vozovnic (obračunski sistem z nadzorom prodanih vozovnic)
- podpora nadzoru nad izvajanjem linij

3. Ocena finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Za implementacijo zakona bo v letu 2011/2012 potrebnih okrog 303.000,00 € in sicer:

1. KADRI
Direkcija za javni potniški promet (DJPP) bo predvidoma **zaposlovala 23 javnih uslužbencev**. Poleg uslužbencev Ministrstva za promet bo v DJPP prenesen kader drugih resorjev, ki se že sedaj ukvarja s področjem JPP (DRSC, DRSVIJŽ, SŽ ter MŠŠ, MVŠZT in MDDS).
Manjši del zaposlenih bo ob polnem delovanju direkcije (leto 2013) potrebno poiskati na trgu delovne sile.

2. INFRASTRUKTURA
Direkcija za javni potniški promet potrebuje za svoje delovanje ustrezne prostore in tehnično opremo, ki se v prvi fazi zagotovi v okviru Ministrstva za promet.
Prostori: 10 pisarn, tajništvo, soba za direktorja, serverska soba.
Oprema: računalniki, pisarniško pohištvo (zagotoviti za kader, ki pride od drugod) in službeni avto za direktorja DJPP.

3. STROŠKI
Za delovanje Direkcije je potrebno v prvi fazi zagotoviti prerazporeditev sredstev za plače zaposlenih znotraj obstoječih kapacitet.
V proračunu 2011/2012 je potrebno načrtovati **dodatna sredstva v višini 302.960,00 / leto** za:
- plača direktorja: cca 48.000 EUR bruto/leto
- materialni stroški: cca 250.000,00 EUR bruto/leto
- računalniška oprema in osnovna delovna oprema: 4.960,00 EUR:
- za 2 zaposlena s SŽ; 800 EUR/osebo (računalnik+ zaslon) = 1.600,00EUR
- za 4 zaposlene, ki pridejo z drugih institucij: 840 EUR stroški osnovne delovne opreme na eno delovno mesto = 3.360,00 EUR.

Predlog zakona nima posledic za druga javno finančna sredstva.

4. 30-DNEVNI PLAČILNI ROK

Glede implementacije 30-dnevnega plačilnega roka ne predvidevamo potrebe po zaposlitvi dodatnih kadrov, saj bo Prometni inšpektorat RS dobil le naznanilo morebitnega nespoštovanja določitve 30-dnevnega plačilnega roka v pogodbi. V Republiki Franciji, ki ima precej večji trg sta v času pol leta bile le dve taki kršitvi. V

kolikor pogodbeniki ne bodo zapisali roka plačila v pogodbo se bo štel rok za plačilo, ki je določen v zakonu in kot kršitev bodo le pogodbeni roki, ki bodo šli čez zakonsko določene roke.

4. Sredstva bodo zagotovljena:
- v letu 2011 v okviru PP 7652 MZP,
- v letu 2012 v okviru PP 6843 MZP,
- v letu 2013 v okviru PP 6946 MZP.

5. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

Francija

V Republiki Franciji je že skoraj dve leti uveden institut 30-dnevnega plačilnega roka v dejavnostih kmetijstva in prevozništva v ostalih dejavnostih velja čas plačila za svoboden dogovor med pogodbenimi strankami v skladu s civilnim pravom. 30-dnevni plačilni rok implementiran v 4 različnih zakonih in sicer:
- Zakonu o varnosti in transportu
- Trgovinskem zakoniku in civilnem zakoniku
- Kazenskem zakoniku
- Zakonu o notranjem prometu;

Nadzor nad kršitvijo 30-dnevnega plačilnega roka nadzoruje Komisija za varovanje konkurenčnosti. Predpisana kazen za kršitev je 15.000,00 € za fizično osebo in 60.000,00 € za pravno osebo.
Po preteku 30-dnevnega plačilnega roka je neplačnik v zamudi s plačilom in po samem zakonu po preteku roka začnejo teči zamudne obresti, ki so 10 odstotkov višje kot se odmerja za depozite. Kazen je predvidena samo za kršenje plačilnega roka v sklenjenih pisnih pogodbah, v kolikor pogodba ni sklenjena v pisni obliki, velja po samem zakonu 30-dnevni plačilni rok.

Solidarnostna klavzula je predvidena v trgovinskem zakoniku (Code de Commerce) in pomeni da so za spoštovanje pogodbenih razmerij odgovorni vsi akterji, ki pri prevozu sodelujejo (naročnik, prejemnik, logist, posrednik itd).

30-dnevni plačilni rok načeloma velja za francoske fizične in pravne subjekte, lahko pa v skladu z Rimsko pogodbo iz leta 1980 velja tudi načelo koneksnosti. (Primer: Če je pošiljatelj Francoz, prevoznik Francoz, špediter Anglež in naročnik Nemec, se uporabi francosko pravo).

Denarna sredstva pridobljena na podlagi kršenja predmetnih določil so prihodek proračuna Francije.

Italija

V Italiji je plačilni rok uzakonjen in sicer: »Plačilo za prevoz blaga po pogodbi o prevozu blaga po cesti, ne sme presegati 60 dni od datuma izstavitve računa (računi se izdajo v mesecu, ko je bil prevoz opravljen).«

Španija

V Španiji je prav tako določen 30-dnevni plačilni rok in sicer: »Plačnik je dolžan plačati prevoznino v roku trideset dni, kot to določa zakon 3/2004 z dne 29. december o uvedbi ukrepov za boj proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih. V kolikor je sporen datum računa ali druge ustrezne zahteve za plačilo, se rok 30 dni izračuna od datuma dostave blaga. Vsak drugačen sporazum je ničen v vseh primerih v katerih poteka zloraba v škodo prevoznika.«.

Normativna ureditev javnega potniškega prometa

Nizozemska

Z Zakonom o potniškem prometu (*Wet Personenvervoer 2000*) Nizozemska ureja pravno podlago in okvir javnega avtobusnega, tramvajskega, železniškega in podzemnega potniškega prometa, in sicer na podlagi koncesij in po javno naročniškem sistemu. Zakon razmejuje naloge in pristojnosti med Vlado (ministrstvi) in regionalnimi oblastmi po sistemu regulirane konkurence. Iz tega zakona je izveden poseben železniški zakon (*Railways Act*), s katerim Nizozemska ureja ločitev železniške infrastrukture od izvajanja prevozniških storitev na tej infrastrukturi, upravljanje z infrastrukturo in dodeljevanje pravic do izvajanja javnega prevoza na infrastrukturi. Z nedavno izvedeno reformo je uvedla dve temeljni ravni urejanja storitev javnega potniškega prometa, in sicer nacionalni in regionalni.

Nacionalna raven javnega potniškega prometa zajema glavne železniške proge-linije, na katerih je Ministrstvo za transport podelilo javno storitev po izvedenem javnem razpisu domačemu izvajalcu - koncesijo za opravljanje storitev potniškega prometa za dobo 10 let. Na nacionalnem nivoju je participacija uporabnikov vzpostavljena z Nacionalnem interesnem forumu uporabnikov javnih potniških storitev (LOCOV- *Landelijk overleg Consumentenbelangen Openbaar Vervoer*), organiziranim tripartitno (predstavniki nacionalnega urada za varstvo potrošnikov, predstavniki operaterja *Nederlandse Spoor* (NS) in predstavniki Ministrstva). Forum sicer nima formalnih pristojnosti, vendar je obvezno posvetovalno telo, pri vsaki pomembnejši spremembi, s katero se ureja železniško omrežje in izvajanje dejavnosti naj tem omrežju.

Regionalni nivo javnega potniškega prometa zajema na Nizozemskem vse oblike javnega potniškega prometa, avtobusni, tramvajski, prevoze s podzemno železnico, regionalne železniške prevoze in druge oblike transporta. Ministrstvo se od leta 2001 neposredno ne vmešava v podeljevanje pravic izvajalcem, svoje pristojnosti je preneslo na regionalni nivo (na pokrajine - 12 provinc in sedem mestnih območij - Amsterdam, Rotterdam, Haag, Utrecht itd.). Regionalne oblasti so tako na svojem teritoriju pristojne in odgovorne za financiranje in za organiziranje vseh vrst javnega potniškega prometa. Glavni vir financiranja še vedno zagotavlja država, ki dodeljuje sredstva posameznim regijam. Namen takšne decentralizacije je zagotoviti k uporabniku usmerjen in stroškovno učinkovit regionalen javni potniški prevoz. Regionalne oblasti na strateški ravni načrtujejo javni regionalni potniški promet in opravljajo nadzor nad izvajanjem prometne (transportne) politike. Decentralizacijo zakonodajalec utemeljuje z dejstvom, da so lokalne oblasti za določanje lokalnih potreb, standardov kot poznavalcev razmer, primernejše od države. Izvajalci storitev, operaterji pri tem ohranjajo nadzor nad samo izvedbo, storitev. Taka ureditev temelji na prepričanju, da mora operater poznati želje in preference potencialnih uporabnikov bolje kot oblastni organi in da mu zato mora biti omogočeno prilagajanje storitev dejanskim potrebam in željam uporabnikov. Regionalne oblasti morajo pri dodeljevanju koncesij postopati po pravilih javnega

naročanja, z izjemo mest v tranzicijskem času. Regionalne, pokrajinske oblasti so svoja območja razdelile na eno ali več regionalno določenih koncesijskih območij, v urbanih območjih pa se dodeljujejo koncesije za določeno vrsto prevoza kot so avtobusni, tramvajski itd. Tudi pri teh načinih morajo regionalne oblasti določiti pogoje kot so kakovost, pogostost voženj in druge. Ureditev participacije uporabnikov je urejena podobno kot na nacionalni ravni, regionalne oblasti morajo pridobiti pri urejanju vseh pomembnejših zadevah, ki se nanašajo na storitve javnega potniškega prometa, mnenje ustrezne potrošniške regionalne organizacije. Cene vozovnic še vedno določa Ministrstvo, v prihodnosti pa naj bi določalo samo še izjeme. Enotno vozovnico je Nizozemska uvedla leta 2002. Koncesija za izvajanje javnega potniškega prometa se podeli na podlagi javnega razpisa, mogoče jo je podeliti tudi neposredno.

Za razliko od številnih drugih evropskih držav nadomestila za izvajanje javnega potniškega prometa prevoznikom na Nizozemskem zagotavlja država (vlada, ministrstva) z neposrednimi transferji. To je privedlo do pozitivnih makro- in mikroekonomskih učinkov pri maksimiziranju ponudbe in kakovosti za storitev glede na obseg nadomestil iz proračuna, za razliko od skandinavskega modela, ki je izveden po sistemu minimiziranja stroškov za vnaprej določeno raven zahtevnosti storitev.

Avstrija

Država opravlja nadzor nad izvajanjem javnega potniškega prometa v posameznih deželah (monitoring).

Dežele in lokalne skupnosti so zadolžene za načrtovanje izvajanja javnega potniškega prometa v skladu s potrebami prebivalstva po javnem potniškem prometu ter naročanjem prevozniških storitev pri posameznih prometnih zvezah (*Verkersverbunde*), za vodenje deželnih družb (agencij) za organiziranje prometne zveze, za sklenitev pogodb za izvajanje dejavnosti javnega prevoza (podeljevanje koncesij), za sofinanciranje javnega potniškega prometa v delu, ki se ne pokrije s financiranjem države in prihodki od prodaje vozovnic in za pripravo vseh potrebnih podatkov za državni nadzor nad izvajanjem javnega prometa. Deželne družbe za organiziranje prometne zveze so gospodarske družbe, katerih ustanoviteljice so posamezne dežele, njihova naloga je, da v sodelovanju s prometnimi zvezami določijo deželne tarife za prevoze, načrtujejo in naročajo prevozne storitve posameznim prevoznikom, opravljajo marketinška in poslovodna dela, nudijo informacije uporabnikom javnega potniškega prometa, nadzirajo kvalitativno kriterije za delo prevoznikov ipd. Deželne družbe so tako upravljavci deželnega javnega prometa.

Država zagotavlja za posamezne dežele vnaprej predvidena sredstva za organizacijo in izvajanje javnega potniškega prometa posameznih dežel. Višina sredstev, ki jih dobi posamezna dežela je odvisna od obsega izvajanja dejavnosti v preteklih letih in se tekom let spreminja, pri čemer zakon določa fiksne zneske za prvo leto veljavnosti zakona. Država namenja sredstva za: a.) izvajanje že uveljavljenih programov javnega potniškega prometa (neposredno financiranje posameznih prometnih zvez), b.) zagotavljanje dodatnih programov javnega potniškega prometa, c.) subvencioniranje vozovnic za železniški promet v skladu z Zakonom o javnih železnicah in Zakonom o zasebnih železnicah (subvencije železniških prevoznikov) in d.) subvencioniranje šolskih vozovnic (subvencije za šolarje). Pri čemer se financiranje pod točkama a in b nanaša na subvencioniranje deželnega javnega potniškega prometa kot takega in so sredstva za posamezno deželo določena z zakonom, financiranje pod točkama c in d pa je neodvisno od dežel in se veže na število šolarjev, ki uporabljajo javni potniški prevoz oziroma na financiranje javnih in zasebnih železniških prevoznikov z namenom

povečati število potnikov na sistemu železnic, pri čemer država sklepa pogodbe o sofinanciranju neposredno z železniškimi prevozniki.
Dežele imajo popolno odgovornost za financiranje in za organiziranje javnega potniškega prometa na nivoju mestnega, primestnega in regionalnega javnega potniškega prometa. Od države dobijo z zakonom določena sredstva, zakon jim nalaga dolžnost, da državi redno poročajo o kvalitativnih in kvantitativnih kriterijih javnega prevoza.

5.1.Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom Evropske unije.

6. Druge posledice, ki jih bo imelo sprejetje zakona

IZJAVA o odpravi administrativnih ovir in sodelovanju zainteresirane javnosti: Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu			
Ime organa: Ministrstvo za promet	**Datum izpolnjevanja: 01.7.2010**		
1	**Predlog predpisa uvaja**	*Ustrezno označite*	
1.1	nove ali spreminja obstoječe upravne postopke ali druge postopke, v katerih stranke prihajajo v stik z javno upravo,	DA	NE
1.2	nove obveznosti prijave podatkov,	DA	NE
1.3	kakršne koli druge obveznosti strank do javne uprave.	DA	NE
2	**Če da, za katere postopke, podatke oziroma obveznosti gre? Naštejte jih in pri posameznih odgovorite.**	/	
2.1	Navedite razloge, zakaj je postopek ali druga administrativna obveznost nujno potrebna in kakšen javni interes naj se z njo doseže. Navedite dokaze, da javnega interesa ni mogoče doseči na drug, za stranke enostavnejši način.	/	
2.2	Ali je spoštovano načelo »vse na enem mestu« (načelo, da stranki ni treba opravljati zadev, ki se nanašajo na en življenjski oziroma poslovni dogodek, na več mestih)? Kje se storitev oziroma obveznost opravi?	/	
2.3	Ovrednotite zamudo časa in stroške (upravna taksa, plačilo storitve …), ki jih stranki povzroča postopek ali obveznost.	/	
2.4	Katero dokumentacijo bo morala predložiti stranka za izvedbo postopka? Ali se obseg dokumentov, ki jih mora predložiti, zmanjšuje? Če ne, zakaj ne.	S predlogom se zmanjšujejo administrativne ovire pri izdelavi akta o notranji kontroli, saj se za nekatere pravne subjekte določa izjema glede obveznosti izdelave akta o notranji kontroli.	

2.5	Kako bo zagotovljeno plačilo storitve (upravne takse …): z gotovino, s kreditnimi in plačilnimi karticami, po e-moneti in drugo?	/
2.6	Na katero področje in na kateri življenjski oziroma poslovni dogodek na portalu e-uprave se postopek nanaša? Če ustreznega dogodka ni, predlagajte nov dogodek.	/
2.7	Ali oziroma v kolikšni meri bo mogoče postopek opraviti po elektronski in drugih sodobnih poteh? Če ne, utemeljite odgovor.	/
2.8	Katere podatke, potrebne za izvedbo postopka, bo pristojni organ pridobil sam iz uradnih evidenc? Na kakšen način bo pridobil te podatke?	/
3	**Posvetovanje o predpisu**	
3.1	Ali je bil predpis objavljen na spletnih straneh? Če da, koliko časa? Če ne, zakaj ne?	Da. Predpis je bil objavljen v e-demokraciji.
3.2	Katere nevladne organizacije oziroma predstavnike zainteresirane javnosti ste še posebej povabili k sodelovanju pri pripravi predpisa?	Gospodarsko zbornico Slovenije, Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije, Avtoprevozniško zbornico, Trgovinska zbornica Slovenije
3.3	Katere nevladne organizacije oziroma kdo iz zainteresirane javnosti je predložil pripombe?	/
3.4	V katerih točkah ni dosežena usklajenost predpisa s subjekti, ki so predložili pripombe? Argumentirajte, zakaj pripombe niso bile upoštevane.	/

II BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 - popr., 123/08 in 28/10) se v prvem odstavku 2. člena črta druga alinea.

Za dosedanjo tretjo alineo, ki postane druga, se dodajo tretja in četrta alinea, ki se glasijo:

- Sklep Komisije z dne 17. december 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22.12.2009, stran 36;

V drugem odstavku se črtajo tretja, četrta, peta in šesta.

Sedma, osma in deveta alinea postanejo tretja, četrta in peta alinea.

Dodajo se nova šesta, sedma, osma, deveta in deseta alinea, ki se glasijo:

» - Uredbe Sveta (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 51, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1071/2009/ES);

- Uredbe Sveta (ES) št. 1072/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 72; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1072/2009/ES);

- Uredbe Sveta (ES) št. 1073/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 61/2006 (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 88; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1073/2009/ES);

- Uredba Komisije (EU) št. 1213/2010 z dne 16. december 2010 o vzpostavitvi skupnih pravil o medsebojnem povezovanju nacionalnih elektronskih registrov podjetij cestnega prevoza (UL L št. 335 z dne 18.12.2010, stran 21; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1213/2010/ES);

- Uredba (ES) št. 1370/2007 z dne 23. oktober 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L št. 315 z dne 3.12.2007, stran 1; v nadaljnjem besedilu; Uredba 1370/2007/ES.«.

2. člen

V prvem odstavku 3. člena se:

- 8. točka črta;

-11. točka spremeni tako, da se glasi:

»11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Mednarodni transportni forum (v nadaljnjem besedilu: ITF) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki oziroma prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici ITF, kadar se prevozi opravljajo med državami članicami ITF ali v tranzitu čez ozemlje ene ali več držav članic ITF z vozili, ki so registrirana v eni od držav članic ITF;«;

- 21. točka spremeni tako, da se glasi:

»21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 4. členom Uredbe Sveta 1072/2009/ES ali 4. členom Uredbe Sveta 1073/2009/ES;«;

- 33. točka črta.

Doda se nova enainpetdeseta točka, ki se glasi:

»51. »upravljavec prevoza« pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;

3. člen

4. člen se spremeni tako, da se glasi:

»4. člen
(pristojni organi)

(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvajata ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), organ, ki je pristojen za upravljanje javnega potniškega prometa (v nadaljnjem besedilu: organ JPP) in Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije ter Gospodarska zbornica Slovenije (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj licenc).

(2) Naloge Organa JPP izvaja Direkcija za javni potniški promet.

(3) Ministrstvo opravlja zlasti naslednje naloge:

- priprava predlogov predpisov s področja cestnega prometa;
- vodenje prometne politike na področju cestnega prometa;
- vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;
- pridobivanje in izmenjava dovolilnic od drugih držav;
- nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
- izmenjava dovolilnic od drugih držav;

- izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;
- opravlja naloge nacionalne kontaktne točke in izmenjuje informacije z drugimi državami članicami v skladu s 18. členom Uredbe Sveta 1071/2009;
- zagotavljanje pogojev za izvajanje gospodarske javne službe, določene s tem zakonom;
- usklajevanje izvajanja postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja oziroma koncesionarke (v nadaljnjem besedilu: koncesionar);
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- druge naloge, določene s tem zakonom ali drugim predpisom.

(4) Organ JPP opravlja zlasti naslednje naloge:

- sodelovanje pri pripravi zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu;
- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb;
- izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti, ki se neposredno uporabljajo, katerih izdaja ni v pristojnosti ministrstva, pristojnega za promet, ali izdajatelja licenc;
- izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- usklajevanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
- vodenje registra linij in voznih redov;
- usklajevanje in določanje voznih redov v javnem linijskem prometu;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo 1073/2009/ES, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo Sveta 3916/EGS, Uredbo 1072/2009/ES, razen če zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;
- izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izvaja druge upravne naloge po mednarodnih sporazumih s področja prevozov potnikov in blaga v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
- vodenje registra posebnih linijskih prevozov;
- predlaganje cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;
- razvijanje javnega linijskega prometa in načrtovanje ter pospeševanje gospodarskih javnih služb;
- priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega linijskega prometa;
- priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozih v javnem linijskem prevozu potnikov;
- izvajanje postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja;
- priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb;
- izdelava strokovnih podlag za uvedbo enotnega tarifnega sistema v javnem linijskem prometu;
- vodenje centralne zbirke podatkov sistema voznega reda in registra javnega linijskega prometa;
- vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;
- prevzem skrbništva nad daljinarjem;
- izvedba in spremljanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
- sklepanje pogodb po pooblastilu ministra oziroma ministrice (v nadaljnjem besedilu:

minister), pristojne za promet;
- druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.

(5) Izdajatelj licenc opravlja naslednje naloge:

- opravlja naloge, opredeljene v 10. členu Uredbe 1071/2009;
- pripravlja poročila Ministrstvu za promet, skladno s 26. členom Uredbe 1071/2009/ES, 17. členom Uredbe 1072/2009/ES in četrtim odstavkom 28. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja Licenco Skupnosti in izvodov licence Skupnosti na podlagi 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in 4. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja potrdila za voznike na podlagi 5. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- preverja izpolnjevanje pogojev, zavrača izdajo ter odvzema licence Skupnosti in potrdila za voznike na podlagi 6. in 7. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- izvajata ukrepe na podlagi 12. člena in prvega odstavka 13. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- odvzema licence Skupnosti na podlagi prvega odstavka 21. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izvajata ukrepe na podlagi 22. člena in prvega odstavka 23. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja, zavrača izdajo ter odvzema licence in izvode licenc na podlagi tega zakona;
- deli dovolilnice za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom, vključno s CEMT dovolilnicami;
- izdaja potrdila za opravljanje mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe na podlagi Uredbe 1073/2009/ES in Uredbe Komisije 2121/98/ES;
- druge naloge, ki jih ta zakon izrecno določa za izdajatelja.«.

4. člen

Druga, tretja in četrta alinea prvega odstavka 5. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

- izdajanje in odvzem licence Skupnosti v skladu z Uredbo 1073/2009/ES;
- izdajanje potrdil o priglasitvi mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe v skladu z Uredbo 1073/2009/ES;
- izdajanje in odvzem dovoljenja Skupnosti v skladu z Uredbo 1072/2009/ES;

Črta se tretji odstavek.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

5. člen

Črtajo se 6., 7., 8., 9., 10. in 11. člen.

6. člen

V drugi alinei prvega odstavka 12. člena se besedilo »Uredbe Sveta 684/92/EGS, Uredbe Sveta 881/92/EGS« nadomesti z besedilom »Uredbe 1073/2009/ES, Uredbe 1072/2009/ES«.

7. člen

Črta se tretji odstavek 14. člena.

Četrti in peti odstavek pa postaneta tretji in četrti odstavek.

8. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in register:
- evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov;
- evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
- evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
- evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;

- nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, katerim je izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu s 16. členom Uredbe 1071/2009/ES in opravlja vnose določene v Uredbah 1072/2009/ES in 1073/2009/ES;

(2) Organ JPP na podlagi tega zakona vodi naslednja registra:
- register voznih redov v notranjem linijskem prometu;
- register posebnih linijskih prevozov.«.

9. člen

V četrti alinei prvega odstavka 16. člena se besedilo »odgovorna oseba« nadomesti z besedilom upravljavec prevozov.

10. člen

Prvi, drugi in tretji odstavek 17. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Evidence in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo in izdajatelj licence pridobita podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih že vodijo ministrstvo, CURS, organ JPP, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, ministrstvo, pristojno za pravosodje, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izdajatelj licenc in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu in izdajatelju licenc ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidence in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Kadar ministrstvo, izdajatelj licenc ali organ JPP zbirajo podatke o pravni ali fizični osebi iz že obstoječih zbirk podatkov, o tem niso dolžni obvestiti tistega, na katerega se podatki nanašajo.«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo prometnemu inšpektoratu dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.«.

11. člen

Za III. poglavjem se doda naslov novega 1. podpoglavja, ki se glasi:
»1. Licenca za izvajanje prevozov potnikov in blaga v notranjem cestnem prometu«

12. člen

Besedilo prvega in drugega odstavka 19. člena se spremeni tako, da se glasi:
»(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v notranjem cestnem prometu se pridobi z licenco.

(2) Licenca se pridobi za izvajanje naslednjih prevozov v notranjem cestnem prometu:
- prevoz blaga,
- prevoz potnikov,
- avtotaksi prevoze.«

Četrti odstavek se črta.

13. člen

V tretjem odstavku 20. člena se besedilo v oklepaju »odgovorna oseba« nadomesti z besedilom »upravljavec prevozov«.

Črta se četrti odstavek.

14. člen

Šesta alineja drugega odstavka 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

» - garancija banke ali druge finančne institucije, s katero se daje garancija za dobro poslovanje prevoznika v času, za katerega velja garancija v višini iz prvega odstavka tega člena. Za banko in druge finančne institucije po tem zakonu se štejejo banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje garancij ali so upravičene opravljati storitve izdajanja garancij na območju Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma zavarovalnice, ki so pridobile dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje kavcijskega zavarovanja, med katerega se uvršča izdajanje garantnih pisem v skladu z veljavno zakonodajo, ali je upravičena opravljati kavcijsko zavarovanje na območju Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.«.

15. člen

V 23. členu se besedilo podnaslova člena spremeni tako, da se glasi: »strokovna usposobljenost upravljavca prevozov«.

V prvem odstavku se besedilo »odgovorne osebe za prevoze« nadomesti z besedilom »upravljavca prevozov«.

16. člen

24. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Podjetje in upravljavec prevoza, ki ima sedež ali običajno prebivališče v Republiki Sloveniji, izkazuje dober ugled z izpiskom iz kazenske evidence in evidence prekrškov. Izpisek iz kazenske evidence in evidence prekrškov pridobi organ, ki odloča o zahtevku, po uradni dolžnosti. Izdajatelj dovoljenja lahko uporabi podatke iz nacionalnega elektronskega registra.

(2) Za priznavanje dokazil o dobrem ugledu osebe, ki je rezident ali rezidentka druge države članice Skupnosti se upoštevajo potrdila iz 19. člena Uredbe 1071/2009/ES.

(3) Dobrega ugleda po prvem odstavku 6. člena Uredbe 1071/2009/ES nima podjetje, pri katerem se ugotovi, da osebe, pooblaščene za zastopanje podjetja v pravnem prometu, ne izpolnjujejo pogojev po dobrem ugledu, predpisanih za upravljavca prevozov.«.

17. člen

Črta se 25. člen.

18. člen

Prvi odstavek 26. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Kot dokazila o strokovni usposobljenosti se priznajo dokazila v skladu z 21. členom Uredbe 1071/2009/ES.«.

19. člen

V prvem stavku drugega odstavka 32. člena se besedilo »eno leto« nadomesti z besedilom »šest mesecev«.

V drugem stavku se besedilo »šest mesecev« nadomesti z besedilom »tri mesece«.

V tretjem odstavku se beseda »enoletni« nadomesti z besedo »šestmesečni«

20. člen

Za 32. členom se doda naslov novega 2. podpoglavja, ki se glasi:

»2. Licenca za izvajanje prevozov potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu«

21. člen

Dodajo se novi 32. a in b členi, ki se glasijo:

»32. a člen
(Licenca skupnosti)

»(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v mednarodnem cestnem prometu se pridobi z licenco Skupnosti, ki jo izdajatelj licence izda v skladu z določbami Uredbe 1071/2009/ES, Uredbe 1072/2009/ES ter Uredbe 1073/2009/ES in tega zakona.

(2) Licenca Skupnosti velja tudi za izvajanje prevozov v notranjem cestnem prometu.

(3) Licence Skupnosti ni treba pridobiti za prevoze iz petega odstavka 1. člena Uredbe 1072/2009/ES in iz četrtega odstavka 1. člena Uredbe 1071/2009/ES.

(4) Za postopek pridobitve licence Skupnosti, izvodov licence Skupnosti, pogojev za začetek opravljanja prevozov, spremembe podatkov, začasnega odvzema licence oziroma odvzema licence se poleg uredbe 1071/2009/ES smiselno uporabljajo tudi določbe 27, 28, 29, 30, 31 in 32. člena tega zakona. Za pridobitev strokovne usposobljenosti podjetja oziroma upravljavca prevozov se smiselno uporabljajo tudi določbe 23. člena tega zakona.

»32.b člen
(obveznost poročanja sodišč in nadzornih organov za potrebe NER)

(1) Sodišča sporočajo izdajatelju licenc za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra podatke o podjetjih in upravljavcih prevoza s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, ki so bili pravnomočno obsojeni zaradi kaznivega dejanja na

področjih iz prvega odstavka 6. člena Uredbe 1071/2009/ES in, ki so bili pravnomočno obsojeni za druga kazniva dejanja na zaporno kazen, daljšo od enega leta.
(2) Inšpekcijske službe, policija ali carinski organi sporočajo za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra podatke o podjetjih in upravljavcih prevoza s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, kršitve predpisov s področij navedenih v točki b) prvega odstavka 6. člena Uredbe 1071/2009/ES. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je postopek pravnomočen.
(3) Sodišča in organi iz prvega in drugega odstavka izdajatelju licenc posredujejo podatke, določene v Sklepu Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22. 12. 2009, str. 36) po sistemu elektronske izmenjave z izdajateljem licenc na podlagi protokola ali z neposrednim vnosom v nacionalni elektronski register preko spletnega dostopa.
(4) Sodišča in organi iz drugega odstavka tega člena lahko za potrebe sodnih postopkov in odločanja v postopkih o izreku sankcij za kršitve dostopajo do podatkov iz elektronskega registra iz točk e) in f) drugega odstavka 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.«.

22. člen

V peti alinei prvega odstavka 33. člena se se besedilo »Uredbo Sveta (EGS) 881/92« nadomesti z besedilom »Uredbo 1072/2009/ES«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Voznik avtobusa in avtotaksi prevoznika mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi.«

V šestem odstavku se črta zadnji stavek.

23. člen

Za 33. členom se doda novi 33.a člen, ki se glasi:

»33.a člen
(Uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika v drugi državi članici Skupnosti)

1. Domači prevoznik lahko uporablja motorna vozila, najeta v drugi državi članici Skupnosti, če:
   - je vozilo registrirano v RS in dano v promet v skladu z predpisi RS;
   - se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem o voznem in spremljevalnem osebju;
   - najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe;
   - najeto vozilo vozi le osebje najemnika;
   - so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge, tretje in četrte alinee v vozilu.

2. Dokumenti iz pete alinee prejšnjega odstavka so:

- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, dokazilo o pravici uporabe vozila (pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list ali pooblastilo za uporabo).

3. Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.«.

24. člen

V drugem odstavku 34. člena se besedilo »Uredba Sveta 684/92/EGS« nadomesti z besedilom »Uredbo 1073/2009/ES«.

25. člen

V 42. členu se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Državljani tretjih držav, ki se želijo zaposliti pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji, lahko vložijo vlogo za izdajo vozniške izkaznice po pridobitvi delovnega dovoljenja.«.

26. člen

V 44. členu se za besedilom »posebni linijski prevoz« doda vejica in besedilo »stalni izvenlinijski prevoz.«.

27. člen

V prvem odstavku 45. člena se črta besedilo »pomembnejšimi avtobusnimi postajališči«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »pomembnejših avtobusnih postajališč«. Na koncu tretjega odstavka se pika spremeni v vejico in se doda besedilo »ki pa morajo biti prilagojeni invalidom in njihovi uporabi.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(9) Za uporabo pripomočkov za premagovanje gibalne in senzorne oviranosti (psi vodniki) izvajalec javne službe linijskega prevoza potnikov ne sme zaračunavati dodatnih stroškov.«.

28. člen

V drugem odstavku 48. člena se črta besedilo »pomembnejših avtobusnih postajališč«.

29. člen

V prvem odstavku 50. člena se za besedo »prometu« doda besedilo »in posebnega linijskega prevoza«.

V tretjem odstavku se beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »Organ JPP«.

30. člen

V prvem odstavku 51. člena se v drugem stavku beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »organ JPP«.

V tretjem odstavku se beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »Organ JPP«.

31. člen

Na koncu prvega stavka drugega odstavka 54. člena se pika spremeni v vejico in se doda besedilo: »pogodba je lahko sklenjena samo z enim naročnikom.«.

Na koncu tretjega odstavka se pika spremeni v vejico in doda besedilo: »direkcija mora svojo odločitev sprejeti v roku 14 dni od prejema obvestila.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka in za prevoz dijakov v šolo in iz nje mora prevoznik pridobiti dovoljenje Organa JPP. Pri izdaji dovoljenja mora Organ JPP upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega cestnega in železniškega prevoza;

- posebne potrebe posebnih kategorij uporabnikov prevoza;

- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz na tem območju.«.

32. člen

Drugi odstavek 57. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prevoznik, ki izvaja avtotaksi prevoze, mora zagotoviti uporabo taksimetra na način, da se ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje in da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje in pretečenega časa v skladu z izbrano tarifo.«.

33. člen

Za 57. členom se doda novo 1.1.5 podpoglavje, ki se glasi: »1.1.5. Stalni izvenlinijski prevozi (SHUTLLE PREVOZI)«.

34. člen

Za 57. členom se doda nov 57.a člen, ki se glasi:

»57. a člen

(Stalni izvenlinijski prevoz - Shutlle prevozi)

(1) Prevoze potnikov med hoteli in moteli ter letališči, železniškimi in avtobusnimi postajami lahko izvaja prevoznik, ki ima licenco ali licenco Skupnosti za prevoz oseb. Prevozi se lahko izvajajo samo z vozili, ki poleg voznikovega nimajo več kot 8 sedežev.

(2) Prevoze iz prejšnjega odstavka se lahko izvaja samo z dovoljenjem lokalne skupnosti na katere območju so hoteli, moteli oziroma avtobusne ali železniške postaje.

(3) Lokalne skupnosti lahko predpišejo tudi ceno teh prevozov na določeni relaciji. Izvajalec teh prevozov mora na vidnem mestu v vozilu imeti cenik, ki ga potrdi lokalna skupnost.

35. člen

V prvem odstavku 61. člena se besedilo »Uredbo Sveta 684/92/EGS, Uredbo Sveta 12/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo 1073/2009/ES«.

V drugem odstavku se beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »organ JPP«.

36. člen

V prvem odstavku 62. člena se besedilo »Uredbo Sveta 684/92/EGS« nadomesti z besedilom »Uredbo 1073/2009/ES«.

37. člen

V prvem, petem, šestem in osmem odstavku 63. člena se beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »Organ JPP«.

V četrtem odstavku se beseda »Direkcija« nadomesti z besedo »Ministrstvo«.

V petem odstavku se za prvim stavkom doda nov stavek, ki se glasi:

»Podjetjem, ki so se povezovala, da bi opravljala linijski prevoz, se dovoljenje izda v imenu vseh podjetij, ki vsebuje imena vseh prevoznikov.«.

38. člen

V drugem odstavku 67. člena se beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »organ JPP«.

39. člen

V drugem odstavku 69. člena se črta besedilo »pomembnejših postajališč«.

40. člen

V 71. členu se črta besedilo »pomembnejših avtobusnih postajališč«.

41. člen

V drugem odstavku 72. člena se beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »organ JPP«.

42. člen

V prvem odstavku 73. člena se besedilo »Uredbo Sveta 684/92/EGS, Uredbo Sveta 12/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo 1073/2009/ES«.

43. člen

V prvem odstavku 74. člena se besedilo »Uredbo Sveta 684/92/EGS, Uredbo Sveta 12/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo 1073/2009/ES«.

V petem odstavku se beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »organ JPP«.

44. člen

V četrtem odstavku 76. člena se beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »organ JPP«.

45. člen

V prvem odstavku 77. člena se beseda »Direkcija« nadomesti z besedilom »Organ JPP«.

46. člen

V četrtem odstavku 78. člena se beseda »direkcija« nadomesti z besedilom »ministrstvo«.

47. člen

V 79. členu se beseda »direkcijo« nadomesti z besedilom »organ JPP«.

48. člen

V drugem odstavku 82. člena se besedilo »Uredbo Sveta 864/92/EGS« nadomesti z besedilom »Uredbo 1073/2009/ES«.

49. člen

V tretjem odstavku 86. člena se beseda »Direkcija« nadomesti z besedo »Ministrstvo«.

50. člen

Prvi odstavek 87. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Delitev dovolilnic in dovolilnic CEMT (v nadaljnjem besedilu: dovolilnice) opravlja izdajatelj licenc (v nadaljnjem besedilu: delivec) v upravnem postopku.

Delivec upošteva pri delitvi dovolilnic pogoje, merila in postopke, določene s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, sprejetimi za njegovo izvajanje.«.

V tretjem odstavku se beseda »direkcija« nadomesti z besedilom »ministrstvo«.

51. člen

V šestem odstavku 94. člena se za drugim stavkom doda besedilo, ki se glasi:

»CEMT dovolilnica, ki jo je prevoznik prenesel na drugega prevoznika, ali zamenjal z drugim prevoznikom v tistem letu se pri točkovanju upošteva skupno število opravljenih prevozov iz 95. člena tega zakona.«.

52. člena

Prvi odstavek 95. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Uporaba dodeljenih dovolilnic CEMT se spremlja in vrednoti po sistemu točkovanja opravljenih prevozov blaga iz območja Skupnosti v države nečlanice, v določenem obdobju. Točkujejo se samo prevozi, opravljeni s pravilno uporabo dovolilnice v skladu s tem zakonom.«.

V tretjem odstavku se beseda »CEMT« nadomesti z besedo »ITF«.

V petem odstavku se besedilo »organizacije CEMT« nadomesti z besedilom »organizacije ITF«.

V šestem odstavku se besedilo »organizacije CEMT« nadomesti z besedilom »organizacije ITF«.

53. člen

V četrtem odstavku 96. člena se beseda »direkcijo« nadomesti z besedo »ministrstvo« in besedilo »sekretariatu CEMT« z besedilom »sekretariatu ITF«.

54. člen

V 100. členu se besedilo »organizacije CEMT« nadomesti z besedilom »organizacije ITF«.

55. člen

V prvem odstavku 102. člena se beseda »direkcija« nadomesti z besedilom »ministrstvo«.

V petem odstavku se besedilo »mora biti ustrezno in pravilno izpolnjeno« nadomesti z besedilom »morata biti ustrezno in pravilno izpolnjena«.

V osmem in desetem odstavku se beseda »direkcijo« nadomesti z besedilom »ministrstvo«.

V enajstem odstavku se črta besedilo »in fizične osebe,«.

V dvanajstem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Kopije dovolilnic oziroma dovoljenj, ki so jih evidentirale so dolžne hraniti dve leti po preteku leta, v katerem je bilo opravljeno preverjanje in evidentiranje.«.

Za štirinajstim odstavkom se doda novi petnajsti odstavek, ki se glasi:

»(15) Na območju LUKE KOPER carinski organi opravljajo nadzor nad izvajanjem določb enajstega odstavka tega člena. Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ki opravljajo svojo dejavnost na območju LUKE KOPER so izvzeti iz obveznosti določb enajstega odstavka tega člena.«.

56. člen

V petem odstavku 103. člena se besedilo »organizacije CEMT« nadomesti z besedilom »organizacije ITF«.

57. člen

V prvem odstavku 108. člena se besedilo »Uredbo Sveta 12/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo 1073/2009/ES«.

V drugem odstavku se beseda »direkcija« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

58. člen

V prvem odstavku 109. člena se besedilo »Uredbo Sveta 3118/93/EGS« nadomesti z besedilom »Uredbo 1072/2009/ES«.

V drugem odstavku se beseda »direkcija« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

59. člen

Za 110. členom se doda novi 110.a člen, ki se glasi:

»110.a člen
(tridesetdnevni plačilni rok)

(1) Voznina za prevoz blaga in potnikov se določi s prevozno pogodbo, splošnimi prevoznimi pogoji ali na drug običajen način.
(2) Rok za plačilo voznine je trideset dni od datuma izdaje računa, vendar ne več kot šestedeset dni po opravljeni storitvi.
(3) Ne glede na prejšnji odstavek se s prevozno pogodbo lahko dogovori krajši plačilni rok.
(4) Če s pogodbo ni posebej določen plačilni rok, velja za plačilo rok, ki je določen v drugem odstavku tega člena.
(5) Če naročnik ne plača prevoza v določenem roku, za plačilo voznine skupaj z naročnikom odgovarja pošiljatelj, ki ni hkrati naročnik prevoza. Pošiljatelj je dolžan plačati voznino v tridesetih dneh od prejema poziva prevoznika, ki je dejansko opravil prevoz za plačilo voznine, kar ta dokaže z ustrezno listino.
(6) Prejšnji odstavek se ne uporablja za fizične osebe.
(7) Če je izdan enotni račun za storitve opravljene v tekočem mesecu začne teči rok iz drugega odstavka tega člena po zadnji opravljeni storitvi.

60. člen

Naslov IX. in 111. člen se spremenita tako, da se glasita:

»IX. AVTOBUSNE POSTAJE IN AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA TER POSTAJE IN PARKIRIŠČA ZA TOVORNA VOZILA IN AVTOBUSE

111. člen
(storitve in opremljenost)

(1) Na avtobusnih postajah se opravljajo sprejem in odprava avtobusov ter potnikov, prodaja in predprodaja vozovnic ter rezervacije, prevzem in shranjevanje prtljage, dajanje informacij o prevozih in druge storitve, povezane s prevozi potnikov.

(2) Avtobusne postaje morajo biti v mestnih občinah.

(3) Avtobusna postaja mora zagotavljati neovirano gibanje funkcionalno oviranih oseb, in nuditi informacije v invalidom primernim tehnikam.

(4) Avtobusne postaje opravljajo sprejem in odpravo avtobusov v javnem linijskem, posebnem linijskem, občasnem in izmeničnem prevozu potnikov v skladu z razpoložljivim številom peronov, ki morajo biti ustrezno opremljeni in označeni tako, da je zagotovljena varnost potnikov in drugih oseb, ki se zadržujejo na območju postaje, nemoten prihod in odhod avtobusov ter izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka. Za zagotavljanje nalog iz tega in prejšnjega odstavka morajo biti organizirane ustrezne

službe.

(5) Na avtobusnih postajah se lahko opravlja rezervacija in prodaja vozovnic samo za registrirane javne linijske prevoze.

(6) Minister pristojen za promet, podrobneje predpiše:

- opremljenost avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč,

- pogoje, storitve in način opravljanja storitev,

- dolžnost obveščanja o izvajanju registriranih javnih linijskih prevozov.«.

61. člen

112. člen se spremeni tako, da se glasi:

»112. člen
(opravljanje dejavnosti)

(1) Dejavnost avtobusnih postaj lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje te dejavnosti. Dejavnost se financira iz cene storitev in se opravlja pod tržnimi pogoji.

(2) Infrastrukturne objekte in prostore ter njihovo vzdrževanje, namenjeno opravljanju dejavnosti avtobusnih postaj, zagotavljajo samoupravne lokalne skupnosti.

Infrastrukturne objekte za avtobusna postajališča in njihovo vzdrževanje na državnih cestah zagotavlja upravljavec državnih cest, na lokalnih cestah pa samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Infrastrukturne objekte in prostore upravljajo subjekti, ki izvajajo dejavnost avtobusnih postaj. Samoupravne lokalne skupnosti in izvajalci dejavnosti avtobusnih postaj uredijo medsebojne odnose s pogodbo.«.

62. člen

Za 112. členom se doda novi 112.a člen, ki se glasi:

»112.a člen
(avtobusno postajališče)

(1) Avtobusno postajališče je posebej zgrajena opremljena in označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov.

(2) Avtobusno postajališče mora zagotavljati neovirano gibanje funkcionalno oviranih oseb.

(3) Avtobusno postajališče mora imeti obvestilno tablo z izvlečki iz voznih redov, ki so jih dolžni namestiti izvajalci javnega linijskega prevoza.«.

63. člen

V prvem in drugem odstavku 114. člena se črta besedilo », pomembnejšega avtobusnega postajališča«.

64. člen

Črta se 115. člen.

65. člen

Prvi odstavek 117. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo prometni inšpektorat, davčni inšpektorat, tržni inšpektorat, carinski organi, policija in občinska redarstva, in sicer:«.

Drugi stavek druge alinee se spremeni tako, da se glasi:

»Carinski organi opravljajo tudi nadzor nad izvajanjem določb enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu.«.

Doda se nova črtrta in peta alinea, ki se glasita:

»- davčni inšpektorat in tržni inšpektorat izvajata nadzor nad določbami zakona, ki določajo uporabo taksimetra (57. člen);

- občinsko redarstvo opravlja nadzor nad taksi prevozi in »shuttle prevozi«, razen kontrole licenc ter oznak na vozilih, ki spada v pristojnost prometnega inšpektorata.«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah e in f 2. točke 16. člena Uredbe 1071/2009/ES«

66. člen

V četrtem odstavku 118. člena se za prvim stavkom doda novi drugi stavek, ki se glasi:

»V primeru pregleda blaga, ki se vozi v prevoznem sredstvu in je obeleženo s carinskimi oznakami, je treba obvestiti carinski organ.«.

67. člen

Druga in tretja točka prvega odstavka 120. člena spremenita tako, da se glasita:

»2. prepove izvajanje konkretnega prevoza in nadaljnjih prevozov, če ugotovi, da se ta opravlja brez dovoljenja skupnosti, licence Skupnosti, licence ali brez z zakonom predpisanega dovoljenja, registriranega voznega reda oz. koncesije;

3. prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik nima dovoljenja Skupnosti, izdanega mu izvoda licence Skupnosti ali licence, ali z zakonom predpisanega dovoljenja, dokler ugotovljene nepravilnosti niso odpravljene;«.

V prvem stavku drugega odstavka se črta naslednja besedna zveza »da kljub izdani odločbi«.

V petem odstavku se v drugem stavku za besedo »dni« pika nadomesti z vejico in doda naslednje besedilo:

»dokumente, ki se začasno odvzamejo zaradi nespoštovanja pogojev ali zlorabe se pošlje izdajatelju licence.«.

68. člen

V prvem odstavku 124. člena se besedilo »(19. člen)« nadomesti z besedilom »(19. člen zakona, 4. člen Uredbe 1072/2009/ES in 4. člen Uredbe 1073/2009/ES)«.

69. člen

V prvem odstavku 125. člena se v 1. točki besedilo »Uredbo Sveta 12/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo 1073/2009/ES«, besedilo »Uredbo Sveta 3118/93/EGS« pa se nadomesti z besedilom »Uredbo 1072/2009/ES«.

70. člen

125.a člen se spremeni tako, da se glasi:

» 125.a člen

(prekrški)

(1) Z globo od 375 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo enajstega odstavka 102. člena tega zakona.

(2) Z globo od 375 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo dvanajstega odstavka 102. člena tega zakona.

(3) Z globo od 375 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega in drugega odstavka.

(4) Z globo od 150 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena.«.

71. člen

V prvem odstavku 126. člena se:

- v 1. točki besedilo »(tretji odstavek 28. člena)« nadomesti z besedilom »(29. člen zakona, 4. člen Uredbe 1072/2009/ES in 4. člen Uredbe 1073/2009/ES)«.

- v 6. točki besedilo »(61., 62., 63. in 66. člen)« nadomesti z besedilom »(61., 62., 63., 66. člen zakona in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES)«

- v 7. točki besedilo »(62. in 63. člen)« nadomesti z besedilom »(62., 63. člen zakona in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES)«.

- v 8. točki besedilo »Uredbo Sveta 684/92/EGS« nadomesti z besedilom »Uredbo 1073/2009/ES«.

- v 9. točki besedilo »(74., 75. in 76. člen)« nadomesti z besedilom »(74., 75., 76. člen zakona in 12. člen Uredbe 1073/2009/ES)«.

Črta se deseta točka.

Doda se nova deseta točka tako, da se glasi:

»10. ne zagotavlja upravljanja prevozov v skladu s 4. členom Uredbe 1071/2009/ES.«.

72. člen

V prvem odstavku 127. člena se:

- v 1. točki besedilo »(33. in 34. člen)« nadomesti z besedilom »(33., 34., 82. člen zakona, šesti odstavek 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in tretji odstavek 4. člena Uredbe 1073/2009/ES)«.

Tretja točka se spremeni tako, da se glasi:

»3. ne zagotovi uporabe taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje, da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje ter da je taksimeter viden uporabnikom (57. člen);«

- v 4. točki besedilo »(66. in 75. člen)« nadomesti z besedilom »(66., 75. člen zakona in šesti odstavek 6. člena Uredbe 1073/2009/ES)«.

- v 5. točki besedilo »(68. člen)« nadomesti z besedilom »(72. člen zakona in 11. člen Uredbe 1073/2009/ES)«.

Za 5. točko se doda nova 6. točka, ki se glasi:
»6. Upravljalec avtobusne postaje ne opravlja nalog iz 111. člena tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih aktov.«.

73. člen

V prvem odstavku 128. člena se:
- v 1. točki besedilo »(30. člen)« nadomesti z besedilom »(30. člen zakona in peti odstavek 11. člena Uredbe 1071/2009/ES)«.

- v 3. točki besedilo »Uredbo Sveta 3118/93/EGS« nadomesti z besedilom »Uredbo 1072/2009/ES«.

Deveta točka se spremeni tako, da se glasi:

»9. upravljavec avtobusne postaje oziroma postaje (javnega parkirišča) za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (114. člen);«

74. člen

V prvem odstavku 131. člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»Če na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa in policista ne izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če inšpektorju ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovora (33. in 120. člen).«

Spremeni se 6. točka tako, da se glasi:

»6. če med vožnjo v vozilu nima dokazil oziroma dokumentov iz 33.a, devetega odstavka 95. in 107. člena.«.

75. člen

Za 131. členom se doda novi 131.a člen, ki se glasi:

»131.a člen
(prekršek)

(1) Z globo od 10000 do 15000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 110.a člena tega zakona in v pogodbi določi daljši rok.

(2) Z globo od 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1000 do 1500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

76. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen določb šestega odstavka 1. člena, enaindvajsete točke prvega odstavka 2. člena, devete alinee četrtega odstavka in petega odstavka 3. člena, prvi odstavek 4. člena, 6. člen, 15. člen, 16. člen, 17. člen, 18. člen, 19. člen, 20. člen, 21. člen, prvi odstavek 22. člena, 24. člen, prvi odstavek 35. člena, 36. člen, 42. člen, 43. člen, 48. člen, prvi odstavek 57. člena, četrti odstavek, prvi odstavek 58. člena, četrti odstavek 65. člena, 68. člen, 69. člen, prvi in tretji odstavek 71. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 72. člena, prvi odstavek 73. člena tega zakona, ki začnejo veljati s 4. decembra 2011, razen 51. člena tega zakona, ki začne veljati s 1. 1. 2012.

77. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati drugi odstavek 24. člena Zakona o prevoznih pogodbah v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 126/03 in 102/07).

III OBRAZLOŽITEV POSAMEZNIH ČLENOV

K 1. členu

Z uveljavitvijo Uredb Sveta 1071/2009, 1072/2009 in 1073/2009 prehaja pravna ureditev dejavnosti cestnega prevoza iz drugega stebra pravnega reda v prvi, kar pomeni neposredno izvajanje navedenih uredb oziroma enotno ureditev cestnega prevoza na celotnem območju EU, za to je potreben ustrezen popravek določil. Vzpostavlja se sistem nacionalnega elektronskega registra v katerem bodo zavedene vse kršitve prevoznikov v Republiki Sloveniji in državah EU.

K 2. členu

Nekateri pojmi postanejo nepotrebni, saj se Uredbe Sveta (ES) št. 1071/2009, 1072/2009 in 1073/2009 uporabljajo neposredno. Precizira se pojem dovolilnice CEMT. Zaradi odprave pomembnih avtobusnih postajališč je opredelitev tega pojma nepotrebna. Na novo se v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1071/2009 opredeli pojem upravljavca prevoza, saj se ta institut uvaja namesto dosedanje odgovorne osebe.

K 3. členu

Zaradi prenosa pristojnosti izdajanja in odvzema licence za v dejavnosti prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu, izdajanja in odvzema

licence Skupnosti, izdajanja potrdil o priglasitvi mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe, izdajanje in odvzem potrdila za voznike ali voznico, delitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom, vključno s CEMT dovolilnicami in druge naloge, ki jih je Zakon o prevozih v cestnem prometu določa prehajajo na Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije in Gospodarsko zbornico Slovenije. Na novo se določajo tudi naloge Organa JPP, saj določene naloge prehajajo na ta organ iz dosedanje Direkcije Republike Slovenije za ceste. Posledično temu se tudi spreminja opis nalog za ministrstvo. Zaradi ustanovitve novega Organ za javni potniški promet se za ta organ opredelijo naloge in pristojnosti iz področja prevoza potnikov, ki jih je do sedaj opravljala Direkcija Republike Slovenije za ceste, opredelijo se naloge in pristojnosti izdajatelja licenc ter posledično Ministrstva za promet.

Z ustanovitvijo organa za javni potniški promet se bo zagotavljala višja stopnja strokovne samostojnosti, učinkovitosti in kakovosti pri opravljanju in vodenju nalog sistema gospodarske javne službe potniškega prometa. V ta namen se bo združilo kadrovske in finančne vire znanja in izkušenj. To pomeni tudi bolj sistemsko in racionalno rabo proračunskih sredstev.

K 4. členu

Zamenjati je potrebno obstoječe predpise, ki se od 4. 12. 2011 ne bodo več uporabljali. Zaradi direktne podelitve javnega pooblastila delitve licenc in dovolilnic tretji odstavek ni več potreben

K 5. členu

Zaradi direktne podelitve javnega pooblastila delitve licenc in dovolilnic črtani členi niso več potrebni.

K 6. členu

Zamenjati je potrebno obstoječe predpise, ki se od 4. 12. 2011 ne bodo več uporabljali.

K 7. členu

Obrazložitev podana že pri petem členu.

K 8. členu

Zaradi prenosa posameznih pooblastil in nalog je potrebno korigirati vodenje evidenc in registrov, vzpostavlja pa se tudi vodenje novega nacionalnega elektronskega registra na podlagi Uredb 1071/2009/ES, 1072/2009/ES in 1073/2009/ES

K 9. členu

Uredba 1071/2009/ES določa upravljavca prometa, ki pa je v veliki meri identičen z dosedanjo ureditvijo odgovorne osebe, za to se ta izraz zamenjuje.

K 10. členu

Dodajo se dodatni uporabniki evidenc in registrov, izdajatelj licenc, CURS, Organ JPP.

Nacionalni elektronski register zahteva, da se vodijo vsi podatki v enotnem nacionalnem elektronskem registru, zaradi enotnega načina vodenja teh podatkov je potrebno, da posamezni organi sporočajo podatke v to enotno bazo registra in v kolikor rabijo podatke tudi do njih dostopajo

K 11. do 16. členu

Licenca za prevoz potnikov in blaga se bo po spremembah delila na licenco v notranjem prometu in na mednarodni cestni promet, zaradi te delitve so potrebne spremembe, posameznih členih se prav tako nadomešča izraz odgovorna oseba z izrazom upravljavec prometa.

K 17. členu

Zaradi neposredne uporabe Uredbe 1071/2009/ES črtano določilo ni več potrebno.

K 18. členu

Obrazložitev enaka kot pri šestemu členu.

K 19. členu

Roki se usklajujejo v skladu z Uredbo 1071/2009/ES.

K 20. in 21. členu

Na novo se opredeljujejo pogoji katere je potrebno izpolnjevati za pridobitev Licence skupnosti, pogoji za imenovanje osebe, ki bo upravljavec prevozov

K 22. členu

Obrazložitev enaka kot pri šestem členu. Za voznika avtobusa in avtotaksi prevoznika se določa, da mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi. Dosedanje izkušnje pri nadzoru taksi dejavnosti kažejo kot primerno, da se voznika in delodajalca v zadevah zaposlovanja obravnava v enem postopku in po delovno zakonodaji ter se ju s tem izenači s pogoji, ki veljajo za druge voznike v prevoznik dejavnosti. Sedanja razdeljenost, da v isti zadevi inšpekcija za cestni promet obravnava voznika, delovna inšpekcija pa voznika in delodajalca je neracionalna in nepraktična.

K 23. členu

V dosedanji ureditvi ni urejenega področja uporabe vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika v drugi državi članici skupnosti, zaradi prostega pretoka blaga in storitev ob tem pa tudi delovnih sredstev za lažjo opravljanje dejavnosti in vse večje medsebojne povezanosti pravnih subjektov v gospodarstvu je potrebno urediti področje najetja vozil v državah članicah skupnosti in seveda opredeliti kriterije kaj vse mora tako najeto vozilo izpolnjevati, kdo ga sme uporabljati, ipd.

K 24. členu

Obrazložitev enaka kot pri šestem členu.

K 25. členu

Odpravlja se sistemska težava, saj je potrebno pri izdaji izkaznice o vozniških kvalifikacijah predložiti delovno dovoljenje.

K 26. členu

»Shuttle« prevozi prav tako potrebujejo licenco, ker se jih na novo uvaja se opredelijo kot prevoz potnikov. Shuttle prevozi se opredelijo kot stalni izvenlinijski prevoz.

K 27. in 8. členu

Ker se opravljajo pomembnejša avtobusna postajališča se črtajo tudi ti izrazi.

K 29. členu

Organ se spreminja zaradi prenosa nalog. Beseda posebni linijski prevoz pa se dodaja zaradi lažjega izvajanja kontrole. Država zagotavlja linijski prevoz potnikov, razen linijskega prevoza v mestnem prometu in posebnega linijskega prevoza, ko javno dobrino z gospodarsko službo.

K 30. členu

Do spremembe prihaja zaradi prenosa nalog in pristojnosti.

K 31. členu

Sprememba je potrebna zaradi boljšega razumevanje vsebine drugega odstavka, v tretjem pa se dodaja čas v katerem je dolžan organ sprejeti odločitev pri posebnih linijskih prevozih, peti odstavek se precizira zaradi boljšega razumevanja.

K 32. členu

Določba drugega odstavka zakona pravi, da se cena prevoza z avtotaksi vozilom izračuna na osnovi prevožene razdalje, dejansko pa se cena prevoza izračuna na podlagi prevožene razdalje in pretečenega časa v skladu z izbrano tarifo.

K 33. do 34. členu

Na novo se določajo stalni izvenlinijski prevozi (SHUTLLE PREVOZI) med hoteli in letališči ter železniškimi in avtobusnimi postajami, gre izključno za tovrstne prevoze. Prevozi na dom se opravljajo v okviru taxi prevozov.

K 35. do 49. členu

V navedenih členih so spremembe zaradi prenosa nalog in pristojnosti na druge organe, zaradi spremembe evropske zakonodaje in zaradi spremembe določil pri pomembnejših avtobusnih postajališčih.

K 50. do 54. členu

Zaradi spremembe naziva institucije, ki izdaja CEMT dovolilnice je bilo potrebno zamenjati dosedanje izraze.

K 55. členu

Preverjanje in potrjevanje dovolilnic se je naložilo tudi fizičnim osebam, predlagatelj šteje, da je preneseno pooblastilo izvajanja preverjanja in potrjevanja dovolilnic zastavljeno preširoko, zato opravljanje predvidenega opravila za fizične osebe ni potrebno.

Čas arhiviranja se skrajša iz treh na dve leti, saj prekrškovne sankcije zastarajo v dveh letih in je brez potrebe, da bi bilo fotokopije hraniti dlje od tega časa.

Območje Luke Koper se določi kot izjema, saj je območje Luke Koper carinsko območje, kjer je carinska služba prisotna in stalno preverja veljavnost izpolnjenih dovolilnic.

K 56. členu

Sprememba je potrebna zaradi organizacijskih sprememb v organizaciji ITF.

K 57. in 58. členu

Uredba 1072/2009/ES in Uredba 1073/2009/ES ureja pravila glede opravljanja kabotažnih prevozov zato pa se neposredno uporablja.
Glej obrazložitev k 50. do 54. členu

K 59. členu

Določa se nov institut plačila voznine v roku 30 dni od izdaje računa, ali 45 dni po opravljeni storitvi. S samim institutom se želi zajeziti daljše plačilne roke, ki se ponavadi določajo v prevoznih pogodbah (tudi 180 dni).
Z novim institutom 30-dnevnega plačilnega roka se določi obveznost določitve skrajnega plačilnega roka v dejavnosti prevoza blaga in potnikov in sicer je ta trideset dni po izstavitvi računa. V izogib temu, da bi pogodbene stranke od druge pogodbene stranke zahtevali poznejšo izstavitev računa se določa skrajni rok plačila po opravljeni storitvi in sicer 45 dni..

Institut tudi določa, da v kolikor plačilni rok ni določen s samo pogodbo, splošnimi poslovnimi pogoji, ali na običajen način se šteje za plačilni rok po samem zakonu trideset dni po izstavitvi računa, vendar najpozneje petinštirideset dni po opravljeni storitvi. V kolikor pogodbene stranke ne bodo določile plačilnega roka bo veljal rok za plačila, ki je določen v samem zakonu. V primeru, da bodo pogodbene stranke zavestno kršile tale rok je zagrožena kazen v višini, pogodbena stranka, ki bo prisiljena skleniti pravni posel z daljšim plačilnim rokom kot je to določeno v zakonu bo imela možnost

takšno izsiljevanje nasprotne stranke prijaviti pri Prometnem inšpektoratu Republike Slovenije, ki bo s plačilnim nalogom izrekel plačilo globe.

Institut plačila solidarnega dolžnika, skupaj s 30-dnevnim plačilnim rokom se uvaja tudi plačilo s strani solidarnega dolžnika (pošiljatelja, ki ni hkrati naročnik prevoza). V praksi se pojavlja izkoriščanje pri plačevanju prevozov. Pošiljatelj ali naročnik angažirata pri prevozu organizatorja prevoza, ki organizira prevoz, ali ga odda še komu drugemu v organizacijo in ob opravljeni storitvi poravnane voznine. Skozi zakonodajo želimo s solidarno klavzulo urediti plačilo v solidarnosti ne glede na to, ali je posameznik podpisnik tripartitne (večpartitne pogodbe), ali ne, saj sta pošiljatelj/naročnik soodgovorna za izbiro pogodbene stranke in v kolikor prevoznik ne bo dobil poplačano terjatev od organizatorja prevoza bo plačilo zahteval od pošiljatelja ali naročnika, slednji pa bo na podlagi subrogacije po poplačilu postal nov upnik in bo zahteval plačilo dolga od drugega dolžnika/solidarnega dolžnika (npr. organizatorja prevoza). Ta način odgovornosti bo začel vzpostavljati disciplino v plačilnem prometu in pošteno poslovanje med subjekti.

K 60. do 63. členu

Avtobusna postaja mora biti primerno uporabna za potnika, kar pomeni, da more izpolnjevati določene osnovne pogoje za svoje obratovanje. Predpisi evropske unije (pravice potnikov, pravice invalidnih oseb) sedaj v pozitivnih predpisih določajo, da je zakonodaja na tem področju čimbolj prilagojena uporabniku to pomeni pri upravljanju javne gospodarske službe. Dodatna obveznost upravljavca avtobusne postaje je nova javnofinančna obveznost, da je potniku omogočen vstop (uporaba te storitve) med te prištevamo: informacije (rezervacija, voznih kart, vozni red, splošne prevozne pogoje itd.), glede na to, da je uporabnikov za tovrstne informacije na posameznih avtobusnih postajah vse manj se iz tega razloga ukinjajo pomembnejša avtobusna postajališča. Funkcijo posredovanja navedenih informacij bodo zagotavljale avtobusne postaje v mestnih občinah.

K 64. členu

Poglavje akta o notranji kontroli se črta, saj vodenje takšnega akta prevoznikom ni olajšalo odgovornosti za storjene kršitve po drugih predpisih. S črtanjem tega poglavja se prevoznikova odgovornost v ničemer ne odpravi, zmanjša pa se ena administracija.

K 65. členu

CURS je pristojen za nadziranje, ali so dovolilnice bile preverjene in potrjene, zaradi izostanka prekrškovnih določb glede 12. odstavka 102. člena zakona je potrebno določiti s temi spremembami tudi to pristojnost, določajo se tudi pristojnosti nadzora drugim organom, Davčnemu inšpektoratu Republike Slovenije ter Tržnemu inšpektoratu Republike Slovenije, ter lokalnim skupnostim glede taksi prevozov. Prometni inšpektorat Republike Slovenije bo obdržal le kontrolo licenc in dovoljenje pri taksi in hitrih prevozih. Občinsko redsrstvo bo opravljalo nadzor nad taksi prevoz in shuttle prevozi, razen konrole licenc ter oznak na vozilih kar sodi v pristojnost prometnega inšpektorata.

K 66. členu

Sprememba je potrebna, saj določilo precizneje ureja komu se pošiljajo dokumenti.

K 67. do 69. členu

Spremembe so potrebne zaradi sprejetja evropskih predpisov ter vodenja enotnih evidenc v okviru Nacionalnega elektronskega registra, višina prekrškovnih sankcij ostane nespremenjena.

K 70. členu

V prejšnjih spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestne prometu je bil v parlamentarni proceduri 11. odstavek 102. člena razdeljen na dva odstavka, pri tem pa nam je izostala prekrškovna sankcija za neupoštevanje arhiviranja, ker je pri dokazovanju odločilnega pomena, ali je shranjena fotokopija preverjane in potrjene dovolilnice. Zato je potrebno nastalo praznino dopolnit z razširitvijo prekrškovne sankcije. Vse dosedaj določene prekrškovne sankcije za tovrstni prekršek pa se znižujejo ter določajo večji razponi.

K 71. do 74. členu

Zaradi neposredne uporabe Uredb Sveta št. 1071/2009/ES, 1072/2009/ES in 1073/2009/ES je potrebno določiti prekrškovne določbe, ki so bile že dosedaj določene z našo zakonodajo, zagotavlja se le sklicevanje in podlage ob izrekanju posameznih prekrškov in glob.

Izvajanje prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu v nasprotju z Uredbo (ES) št. 1073/2009 in INTERBUS sporazumom ni v celoti sankcionirano. Za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu je predpisana sankcija le, če se prevoz opravlja brez dovolilnice ali ustrezne potniške spremnice (9. točka prvega odstavka 126. člena in 5. točka prvega odstavka 131. člena), kar pa ni dovolj za učinkovito izvajanje nadzora. Podobno je tudi pri Interbus sporazumu. V ZPCP so povzete nekatere določbe sporazuma, ki se nanašajo na dovolilnice (občasni prevoz brez dovolilnic), ni pa sankcije, če se prevoz opravlja v nasprotju z določbami sporazuma, ki se nanašajo na pogoje za prevoznike v cestnem prometu (4. člen) in tehnične pogoje za vozila (5. člen).
Določa se prekršek v kolikor nima voznik med vožnjo v vozilu dokumentov, ki izkazujejo da je vozilo registrirano v skladu s predpisi RS, najemnih pogodb in podobnih dokumentov, ki izkazujejo lastništvo vozila in upravičenost uporabe vozila po določenem vozniku.

K 75. členu

Za kršitev nespoštovanja drugega odstavka 110. a člena se določa globa za storjen prekršek pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, prav tako odgovarja za storjen prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika. Odgovoren je tudi posameznik, ki sestavlja pogodbo in določi daljši rok za plačilo kot je določeno v zakonu. Višina globe bo zagotovila, da se bodo plačilni roki spoštovali, v kolikor ti ne bodo določeni v pogodbi bo veljal zakonski rok. Do kršitev bo prihajalo le v primerih, ko bo kršitev zavestno storjena, zaradi zavestnega hotenja storitve prekrška je ta sankcioniran z višjo globo. Sankcija pa se ne izreka za kršitev neplačila v roku določenem z pogodbo.

K 76. do 77. členu

Določa se veljavnost posameznih določb tega zakona in odpravlja kolizija, ki bi lahko nastala s sprejetimi določilo do drugega odstavka 24. člena Zakona o prevoznih pogodbah v cestnem prometu..

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO:

2. člen
(predpisi Skupnosti)

(1) Ta zakon prenaša v slovenski pravni red naslednje direktive Skupnosti:
- Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/1/ES z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 33, z dne 4.2.2006, str. 82; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/1/ES);

- Direktivo Sveta 96/26/ES z dne 29. aprila 1996 o dovoljenju za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v tovornem in potniškem prometu ter o medsebojnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah za olajšanje uresničevanja pravic teh prevoznikov do ustanavljanja prevoznih podjetij v domačem in mednarodnem prometu (UL L št. 124, z dne 23.5.1996, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 96/26/ES);
- Direktivo 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L št. 226, z dne 10.9.2003, str. 4; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/59/ES).

(2) Ta zakon določa organe in nosilce javnih pooblastil, ki so pristojni za izvajanje upravnih nalog, za izvajanje:

- Uredbe Sveta (EGS) št. 56/83 z dne 16. decembra 1982 o izvajanju Sporazuma o mednarodnem prevozu potnikov po cesti z občasnimi avtobusnimi prevozi (ASOR) (UL L št. 10, z dne 13.1.1983, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 56/83/EGS);

- Uredbe Sveta (EGS) št. 3916/90 z dne 21. decembra 1990 o ukrepih, ki se sprejmejo v primeru krize na trgu cestnega prevoza blaga (UL L št. 375, z dne 31.12.1990, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 3916/90/EGS);

- Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 z dne 16. marca 1992 o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov (UL L št. 74, z dne 20.3.1992, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 684/92/EGS);

- Uredbe Sveta (EGS) št. 881/92 z dne 26. marca 1992 o dostopu na trg znotraj Skupnosti pri cestnem prevozu blaga na ozemlje države članice ali z njega ali prek ozemlja ene ali več držav članic (UL L št. 95, z dne 9.4.1992, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 881/92/EGS);

- Uredbe Sveta (EGS) št. 3118/93 z dne 25. oktobra 1993 o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo notranje cestne prevoze tovora v državi članici (UL L št. 279, z dne 12.11.1993, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 3118/93/EGS);
- Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 z dne 11. decembra 1997 o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo nacionalni cestni prevoz oseb v državi članici (UL L št. 4, z dne 8.1.1998, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 12/98/ES);

- Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2888/2000 z dne 18. decembra 2000 o razdelitvi dovolilnic za težka tovorna vozila, ki vozijo po Švici (UL L št. 336, z dne

30.12.2000, str. 9, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2888/2000/ES);

- Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98 z dne 2. oktobra 1998 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 in Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 glede dokumentov za avtobusni prevoz potnikov (UL L št. 268, z dne 3.10.1998, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 2121/98/ES);
- Uredbe Komisije (ES) št. 792/94 z dne 8. aprila 1994 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3118/93 za prevoznike, ki opravljajo cestne prevoze tovora za lastne potrebe (UL L št. 92, z dne 9.4.1994, str. 13; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 792/94/ES).

3. člen
(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:
1. »avtotaksi prevoz« je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;

2. »avtobusna postaja« je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;

3. »avtobusno postajališče« je posebej zgrajena in označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;

4. »dvostranski prevoz« je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;

5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;

6. »direktni linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo samo na začetni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču, izstopajo pa samo na končni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču;
7. »domači prevoznik ali prevoznica« (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;

8. »dovoljenje Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj ali izdajateljica licenc (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj licenc) v skladu s 3. členom Uredbe Sveta 881/92/EGS;
9. »dovoljenje za prevoz« je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal

dovoljenje, in vožnja po njih;
10. »dovolilnica« je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;

11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Evropska konferenca ministrov za promet (CEMT) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki ali prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici CEMT, kadar se prevozi opravljajo med državami članicami CEMT ali tranzitno čez ozemlje ene ali več držav članic CEMT z vozili, ki so registrirana v eni od držav članic CEMT;

12. »hitri linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na pomembnejših avtobusnih postajališčih;
13. »itinerar« je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;

14. »izdajatelj licenc« je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;

14.a "izdelava izkaznice" zajema blanket izkaznice in personalizacijo izkaznice. Blanket izkaznice in personalizacija sta izdelana v skladu z Direktivo 2003/59/ES. Personalizacija je nanos osebnih podatkov na blanket izkaznice, kjer gre v določenem delu izdelave dokumenta za lasersko graviranje podob in besedila, implementacijo in pooseblјanje čipa ali magnetnega traku, izbočen ali vbočen tisk, eno- ali večbarvni termotisk podob in besedila, implementacijo podpisnega traku, nanos zaščitne folije, termotisk bar kod, nanos stratch-off folije oziroma spraskanke, odvisno od zahtev zaščite posameznega dokumenta;

15. »izvod licence« je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnjem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;

16. »javni prevoz« je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;
17. »javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;

18. »javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse« je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;

19. "kabotaža" je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja prevoznik ali prevoznica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) ali tuji prevoznik ali prevoznica (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;

20. »licenca« je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;

21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 3. a členom Uredbe Sveta 684/92/EGS;

22. »linija« je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;

23. »medkrajevni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz potnikov;

24. »mednarodna pogodba« je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;

25. »mednarodni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije le na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih;

26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina kot javno službo organizira znotraj naselja;

27. »nerazdeljene dovolilnice« so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;

28. »občasni prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki ne spada pod javni linijski prevoz niti pod posebni linijski prevoz in pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom ali naročnico (v nadaljnjem besedilu: naročnik) prevoza;

29. »običajno prebivališče« pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, kar pomeni vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih in poklicnih vezi ali pri osebi brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesne povezave med njo in krajem, kjer živi;

30. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov« je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;

31. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga« je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;

32. »podjetje« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;

33. »pomembnejše avtobusno postajališče« je posebej zgrajena in označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje in izstopanje potnikov in je zaradi pomembnosti za potnike oziroma prebivalstvo določeno kot pomembnejše postajališče;

34. »potnik« je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;

35. »potniški linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;

36. »potniška spremnica« je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;

37. »posebni linijski prevoz« je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;

38. »prevoz v cestnem prometu« je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;

39. »prevoz v notranjem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;

40. »prevoz v mednarodnem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;

41. »prevoz za tretje države« je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;

42. »prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti« je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;

43. »prevoz za osebne potrebe« je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;

44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;

45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;

46. »sistem enotne vozovnice« je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci ali izvajalke (v nadaljnjem besedilu: izvajalci) v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije;

47. »skupina vozil« je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;

48. »tranzitni prevoz« je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;
49. »tuji prevoznik« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;
50. »vozni red« je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

4. člen
(pristojni organi)

(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvajata ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), in Direkcija Republike Slovenije za ceste (v nadaljnjem besedilu: direkcija).

(2) Ministrstvo opravlja zlasti naslednje naloge:
- vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;

- nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;

- spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
- zagotavljanje pogojev za izvajanje gospodarske javne službe, določene s tem zakonom;
- usklajevanje izvajanja postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja ali koncesionarke (v nadaljnjem besedilu: koncesionar);

- usklajevanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
- druge naloge, določene s tem zakonom ali drugim predpisom.

(3) Direkcija opravlja zlasti naslednje naloge:
- sodelovanje pri pripravi zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu;

- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb;
- izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti, ki se neposredno uporabljajo, katerih izdaja ni v pristojnosti ministrstva, pristojnega za promet, ali izdajatelja licenc;

- izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;

- vodenje registra linij in voznih redov;
- usklajevanje in določanje voznih redov v javnem linijskem prometu;
- izmenjava in pridobivanje dovolilnic od drugih držav;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo Sveta 881/92/EGS, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 3118/93/EGS, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;
- izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;
- vodenje registra posebnih linijskih prevozov;
- predlaganje cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;
- razvijanje javnega linijskega prometa in načrtovanje ter pospeševanje gospodarskih javnih služb;
- priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega linijskega prometa;
- priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozih v javnem linijskem prevozu potnikov;
- izvajanje postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja;
- priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb;
- izdelava strokovnih podlag za uvedbo enotnega tarifnega sistema v javnem linijskem prometu;
- vodenje centralne zbirke podatkov sistema voznega reda in registra javnega linijskega prometa;
- vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov,
- prevzem skrbništva nad daljinarjem;
- izvedba in spremljanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu v sodelovanju z direkcijo za železniški promet;
- sklepanje pogodb po pooblastilu ministra ali ministrice (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojne za promet;
- druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.

5. člen
(javno pooblastilo)

(1) Na podlagi podeljenega javnega pooblastila se izvajajo naslednje upravne naloge:
- izdajanje in odvzem licence za opravljanje dejavnosti prevozov potnikov in blaga v

notranjem in mednarodnem cestnem prometu,
- izdajanje in odvzem licence Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov (UL L št. 74, z dne 20.3.1992, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 684/92/EGS);
- izdajanje potrdil o priglasitvi mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 684/92;
- izdajanje in odvzem dovoljenja Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta 881/92/EGS o dostopu na trg znotraj Skupnosti pri cestnem prevozu blaga na ozemlje države članice ali z njega ali prek ozemlja ene ali več držav članic (UL L št. 95, z dne 9.4.1992, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredbo Sveta 881/92/EGS);
- izdajanje in odvzem potrdila za voznika ali voznico (v nadaljnjem besedilu: voznik) v skladu z Uredbo Sveta 881/92/EGS;
- delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom, vključno z CEMT dovolilnicami;
- druge naloge, ki jih ta zakon izrecno določa za izdajatelja licence oziroma delivca.

(2) Javno pooblastilo se podeli pravni osebi – izdajatelju licenc za deset let. Izdajatelj licenc mora upravne naloge iz prejšnjega odstavka izvajati najmanj na enem mestu v Republiki Sloveniji.

(3) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo po opravljenem javnem natečaju v skladu s tem zakonom. Ministrstvo odločbo o podelitvi javnega pooblastila iz tega člena objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Izdajatelj licenc odgovarja v skladu z ustavo in zakonom za škodo, ki jo povzroči s svojim protipravnim ravnanjem njegova oseba ali organ pri izvajanju javnega pooblastila.

6. člen
(pogoji za podelitev javnih pooblastil izdajatelja licenc)

(1) Javno pooblastilo se podeli pravni osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
- da ima v Republiki Sloveniji ustrezne prostore za izvajanje upravnih nalog iz prvega odstavka prejšnjega člena;
- da ima zaposleno zadostno število delavcev ali delavk (v nadaljnjem besedilu: delavec), ki so v skladu s predpisi Republike Slovenije pooblaščeni za vodenje upravnega postopka;
- da ima zaposleno zadostno število drugih strokovnih delavcev;
- da ima na razpolago ustrezno opremo za izvajanje upravnih nalog, ki sestavljajo javno pooblastilo, in s katero bo zagotavljal tudi dostopnost do podatkov in evidenc;
- da ne opravlja dejavnosti prevozov v cestnem prometu v smislu tega zakona;
- da proti njej ni uveden stečajni postopek, postopek prisilne poravnave ali likvidacije;
- da pravna oseba, član njene uprave oziroma poslovodja niso bili pravnomočno obsojeni za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, storjeno naklepno, na nepogojno kazen zapora šest mesecev ali več;
- da za kaznivo dejanje iz prejšnje alinee ni bil začet kazenski postopek po uradni dolžnosti;
- da član uprave oziroma poslovodja v zadnjih petih letih ni bil član uprave ali poslovodja v izdajatelju licenc, kateremu je bilo javno pooblastilo izdajatelja licenc odvzeto;
- da ima poravnane dospele obveznosti iz davkov in drugih javnih dajatev;

- da ne obstajajo druge okoliščine, iz katerih je mogoče utemeljeno sklepati, da ne bo ustrezno izvajal javnega pooblastila;
- da njej ali osebi, katere univerzalni pravni naslednik je izdajatelj licenc, v zadnjih petih letih ni bilo to javno pooblastilo odvzeto.

(2) Minister podrobneje predpiše pogoje iz prejšnjega odstavka in način njihovega dokazovanja.

(3) Pogoje za podelitev javnega pooblastila mora izdajatelj licenc izpolnjevati ves čas trajanja javnega pooblastila.

7. člen
(merila za izbiro)

(1) Merila za izbiro na javnem natečaju so:
- znanje, strokovnost, reference, opremljenost, dostopnost;
- lastna cena izdaje posamezne licence in dovolilnice;
- prijaznost do uporabnika, kot so uradne ure, načini vlaganja zahtev za licenco, pomoč uporabnikom in podobno.

(2) Minister podrobneje predpiše merila iz prejšnjega odstavka in način njihovega dokazovanja.

8. člen
(javni natečaj)

(1) Javni natečaj objavi ministrstvo najpozneje šest mesecev pred potekom časa, za katerega je bilo izdajatelju licenc izdano javno pooblastilo, ali takoj po odvzemu javnega pooblastila pred potekom tega časa.

(2) Javni natečaj se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Objava javnega natečaja mora obsegati vsaj:
- navedbo, da gre za objavo javnega natečaja za podelitev javnega pooblastila za izdajo licenc in druge identifikacijske oznake javnega natečaja;
- navedbo, da se javno pooblastilo podeljuje v skladu s tem zakonom in za njegovo izvajanje izdanih predpisov;
- predmet javnega pooblastila in navedbo, da se podeli le eno javno pooblastilo;
- začetek in čas trajanja izvrševanja izvajanja javnega pooblastila;
- navedbo postopka izbire nosilca javnega pooblastila;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila;
- merila za izbiro nosilca javnega pooblastila;
- navedbo vrste in višine finančnega zavarovanja, s katerim vlagatelj ali vlagateljica (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj) zavaruje resnost vloge;
- kraj, čas in plačilne pogoje za dvig natečajne dokumentacije;
- kraj in rok za predložitev vlog;
- naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja vlog.

(4) Ministrstvo mora na dan objave javnega natečaja in ves čas trajanja natečajnega roka omogočiti vsem zainteresiranim vpogled v natečajno dokumentacijo in jo predati vsakomur, ki najpozneje v enem dnevu vplača zahtevani znesek, ta pa lahko zajema zgolj stroške razmnoževanja in pošiljanja razpisne dokumentacije.

(5) Ministrstvo v času trajanja natečajnega roka ne sme nikomur posredovati seznama oseb, ki jim je posredovala natečajno dokumentacijo.

9. člen
(natečajna dokumentacija)

(1) Natečajna dokumentacija mora vsebovati vse potrebno, da se na njeni podlagi lahko predložijo popolne vloge za podelitev javnega pooblastila.

(2) Podatki v natečajni dokumentaciji morajo biti enaki podatkom, navedenim v objavi natečaja.

(3) Natečajna dokumentacija mora vsebovati zlasti:
- datum objave javnega natečaja in navedbo, da se javno pooblastilo podeljuje v skladu s tem zakonom in za njegovo izvajanje izdanih predpisov;
- navodila za pripravo in predložitev vloge;
- postopek izbire;
- opredelitev predmeta javnega naročila;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila;
- merila za izbiro nosilca javnega pooblastila;
- dokazila o izpolnjevanju pogojev, meril in drugih okoliščin;
- navedbo vrste in višine finančnega zavarovanja, s katerim vlagatelj zavaruje resnost vloge;
- rok za oddajo vloge;
- rok, do katerega vloga zavezuje vlagatelja;
- rok za sprejem in vročitev odločbe o podelitvi javnega pooblastila.

10. člen
(predložitev in javno odpiranje vloge)

(1) Minister določi tak rok za predložitev vlog za podelitev javnega pooblastila, ki glede na postavljene zahteve in pogoje iz natečajne dokumentacije omogoča izdelavo popolnih in kakovostnih vlog.

(2) Pravočasna predložitev vloge pomeni, da mora vlagatelj ministrstvu vlogo predložiti do datuma in ure, kakor je določeno v javni objavi natečaja.

(3) Vlagatelj sme vložiti le eno vlogo, ki pa jo lahko umakne, dopolni ali zamenja do poteka roka za oddajo vlog. Vloga je prosta upravne takse.

(4) Odpiranje vlog za izbor nosilca javnega pooblastila je javno. Na javnem odpiranju se vodi zapisnik, v katerega se vpišejo morebitne pripombe predstavnikov vlagateljev o poteku javnega odpiranja. Ministrstvo v osmih dneh vroči zapisnik o javnem odpiranju vsem vlagateljem.

(5) Ministrstvo vlog, ki so prispele po roku, določenem v javnem razpisu, in nepravilno predloženih vlog ne odpre, temveč jih neodprte takoj vrne pošiljatelju. O tem izda sklep, proti kateremu je dovoljena posebna pritožba.

11. člen
(upravni postopek)

(1) O vlogah za podelitev javnega pooblastila ministrstvo odloča v upravnem postopku.

(2) Nepopolne ali nepravilne vloge ministrstvo zavrže s sklepom, proti kateremu je dovoljena posebna pritožba.

(3) Vloge vlagateljev, ki ne izpolnjujejo pogojev za podelitev javnega pooblastila iz 6. člena tega zakona, minister zavrne z odločbo, izdano posameznemu vlagatelju.

(4) O preostalih vlogah minister odloči z eno odločbo, s katero podeli javno pooblastilo vlagatelju, katerega vloga je bila v skladu z merili iz 7. člena tega zakona ocenjena najbolje, vloge preostalih vlagateljev pa zavrne.

(5) V odločbi iz prejšnjega odstavka minister določi rok za začetek izvajanja javnega pooblastila in vrsto ter višino finančnega zavarovanja za zakonito in pravilno izvajanje javnega pooblastila. Višina finančnega zavarovanja mora biti tolikšna, da pokrije pričakovane stroške ministrstva v zvezi z morebitnim odvzemom javnega pooblastila, novo podelitvijo javnega pooblastila in z izvajanjem nalog izdajatelja licence v ministrstvu do takrat, ko novi izdajatelj licenc začne izvajati javno pooblastilo.

12. člen
(preklic javnega pooblastila)

(1) Minister z odločbo prekliče javno pooblastilo izdajatelju licenc, če ugotovi:
- da izdajatelj licenc ne izpolnjuje pogojev iz 6. člena tega zakona;
- da izdajatelj licenc ali zaposleni pri izvajanju javnega pooblastila kršijo določbe Uredbe Sveta 684/92/EGS, Uredbe Sveta 881/92/EGS, tega zakona ali podzakonskih aktov, sprejetih na njegovi podlagi;
- da je izdajatelj licenc ali nekdo od zaposlenih pri svojem delu storil kaznivo dejanje, povezano z izvajanjem javnega pooblastila, kar je ugotovljeno s pravnomočno sodbo;
- da je izdajatelj licenc dal lažne izjave, podatke ali listine v postopku pridobivanja pooblastila ali preverjanja izpolnjevanja pogojev za pridobitev pooblastila;
- da ne omogoča nadzora iz 13. člena tega zakona ali ga ovira;
- da zaračunava ceno za izdajo licenc in druge svoje storitve v nasprotju s predpisom iz 14. člena tega zakona in
- na zahtevo izdajatelja licenc.

(2) Minister prekliče javno pooblastilo, če ugotovi, da je kršitev iz prejšnjega odstavka take narave ali tako huda, da ni mogoče pričakovati, da bo izdajatelj licenc v prihodnje zakonito in pravilno izvajal javno pooblastilo.

(3) Pritožba proti odločbi o preklicu javnega pooblastila ne zadrži izvršitve.

(4) Ministrstvo objavi preklic javnega pooblastila v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Z dnem prenehanja javnega pooblastila prevzame upravne naloge izdajatelja licenc druga oseba, ki je pridobila pooblastilo, če take osebe ni, pa ministrstvo.

(6) Dotedanji izdajatelj licenc mora novemu izdajatelju licenc ali ministrstvu z dnem prenehanja javnega pooblastila brezplačno prenesti vso dokumentacijo in evidence v elektronski obliki in na papirju, ki jih ima in vodi v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila. Če dotedanji izdajatelj licenc ne ravna v skladu s to določbo, lahko ministrstvo z odločbo odvzame navedeno dokumentacijo in evidence. Ta določba se uporablja tudi ob prenehanju javnega pooblastila zaradi poteka časa.

(7) O pritožbi zoper odločbo o preklicu iz četrtega odstavka tega člena ter o pritožbi zoper sklep iz drugega odstavka 11. člena odloča Vlada Republike Slovenije.

14. člen
(cena za izdajo licence in dovolilnice)

(1) Izvajanje upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila izdajatelj licenc zagotavlja s ceno, ki mu jo stranke plačujejo za izdajo licence, dovolilnice, določitev letnega načrta dodelitve dovolilnic, izdajo dovoljenja, izdajo potrdila in ceno za druge naloge in storitve.

(2) Cene iz prejšnjega odstavka predpiše minister tako, da izdajatelju licenc omogoča pokritje stroškov v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila.

(3) Pri določitvi cen iz prvega odstavka tega člena minister upošteva raven lastne cene, ki jo je navedel izdajatelj licenc v svoji vlogi in je bila podlaga za izbiro izdajatelja licenc.

(4) Vloga za izdajo licence, izdajo potrdila o priglasitvi mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe in za dodelitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga ter za izdajo drugih posamičnih aktov ali potrdil, ki se izvajajo na podlagi podeljenega javnega pooblastila, je popolna, ko izpolnjuje splošne zahteve upravnega postopka in ko stranka plača ceno za izdajo tega akta.

(5) Za vloge iz prejšnjega odstavka in za akte izdajatelja licenc se upravna taksa ne plača.

15. člen
(evidence in registri)

(1) Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in registre:
- evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov;
- evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
- evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
- evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- register voznih redov v notranjem linijskem prometu;
- register posebnih linijskih prevozov.

(2) Ministrstvo zagotavlja potrebne statistične analize na podlagi podatkov iz evidenc in registrov iz prejšnjega odstavka.

16. člen
(podatki v evidencah)

(1) V evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov se vodijo naslednji podatki:
- številka, veljavnost in status izdane licence, licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti ter njihovih izvodov;
- za katero vrsto prevozov je bila licenca, licenca Skupnosti in dovoljenje Skupnosti izdana;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze in je za to ustrezno usposobljena oziroma ima pridobljeno ustrezno kvalifikacijo, podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobila odgovorna oseba za prevoze, in datum izdaje potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- podatki o kaznovanosti imetnika licence za kazniva dejanja in prekrške, ki so podlaga za odvzem licence;
- podatki o kapitalu, rezervah in drugih finančnih sredstvih, ki jih ima na razpolago prevoznik in s katerimi dokazuje ustrezno finančno sposobnost v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- številka, kraj in datum izdaje ter veljavnost vozniškega dovoljenja;
- kategorije vozila, za katero velja vozniško dovoljenje, morebitne opombe, uradni zaznamki in izrečeni ukrepi;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- številka, datum izdaje in izdajatelj potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- številka, datum izdaje in veljavnost izkaznice o usposobljenosti voznika.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:
- registrska označba, vrsta, znamka in tip vozila ter številka šasije;
- leto izdelave, moč motorja v KW, delovna prostornina motorja;
- masa vozila, največja dovoljena masa, za vozila za prevoz potnikov število sedežev in stojišč;
- datum, kraj in registrska označba prve registracije;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma osebno ime in stalno prebivališče oziroma sedež lastnika vozila;
- ekološka kakovost vozil (euro 1, 2 …);
- številka in veljavnost prometnega dovoljenja.

(4) V evidenci izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe se vodijo naslednji podatki:
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- številka, veljavnost in status izdanega potrdila;
- registrska označba, vrsta, znamka, tip in številka šasije vozila, za katero je izdano

potrdilo.

(5) V evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- znamka, tip, registrska označba, številka šasije in ekološka kakovost vozil, s katerimi opravlja prevoze blaga;
- osebna imena in EMŠO voznikov, ki delajo pri prevozniku;
- podatki o številu dovolilnic, ki jih prevoznik želi prejeti oziroma o njegovih vlogah za dodelitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po želeni količini;
- podatki o dovolilnicah, ki jih je prevoznik prejel, pravilno ali nepravilno uporabil, in o neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski označbi vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena.

(6) V evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, se vodijo naslednji podatki:
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- vrsta razmerja in akta, na podlagi katerega voznik dela pri prevozniku.

(7) V registru voznih redov v notranjem linijskem prometu se vodijo naslednji podatki:
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki iz voznih redov, ki jih izvaja posamezni prevoznik.

(8) V registru posebnih linijskih prevozov se vodijo naslednji podatki:
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o linijah, na katerih se izvajajo posebni linijski prevozi;
- podatki o sklenjeni pogodbi za izvajanje teh prevozov.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in voznem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja,
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(10) V evidenci izdanih dovolilnic ali dovoljenj za opravljanje občasnih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, ki mu je bila izdana dovolilnica oziroma dovoljenje, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče,
- številka dovolilnice oziroma dovoljenja in datum izdaje.

(11) Osebni podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo in vodijo zaradi nadzora nad izvajanjem tega zakona in zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.

17. člen
(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)

(1) Evidence in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih že vodijo ministrstvo, direkcija, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izdajatelj licenc in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidence in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, direkcija in izdajatelj licenc te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Kadar ministrstvo, direkcija ali izdajatelj licence zbirajo podatke o pravni ali fizični osebi iz že obstoječih zbirk podatkov, o tem niso dolžni obvestiti tistega, na katerega se podatki nanašajo.

(4) Podatki v evidencah iz prejšnjega člena se hranijo:
- v evidenci iz prve alinee 15. člena tega zakona deset let po roku, do katerega je veljala licenca Skupnosti ali izvod licence;
- v evidenci iz druge in tretje alinee 15. člena tega zakona šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
- v evidenci iz četrte alinee 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
- v evidenci iz pete alinee 15. člena tega zakona za zadnjih pet let;
- v evidenci iz šeste in sedme alinee 15. člena tega zakona dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
- v evidenci iz osme alinee 15. člena tega zakona za zadnji dve leti.

(5) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(6) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(7) Ministrstvo, direkcija in izdajatelj licenc zagotovijo prometnemu inšpektoratu dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.

III. LICENCA ZA OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI PREVOZA

19. člen
(vrste licenc in izjeme)

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v cestnem prometu se pridobi z licenco, razen če se ne pridobi z licenco Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS ali z dovoljenjem Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta 881/92/EGS.

(2) Izdajatelj licenc izdaja poleg licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti licence za naslednje vrste prevozov:
1. v mednarodnem cestnem prometu:
   - licenco za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, razen če se ne pridobi z dovoljenjem Skupnosti,
   - licenco za mednarodni prevoz potnikov v cestnem prometu, razen če se ne pridobi z licenco Skupnosti;
2. v notranjem cestnem prometu:
   - licenco za prevoz blaga v cestnem prometu,
   - licenco za prevoz potnikov v cestnem prometu,
   - licenco za avtotaksi prevoze.

(3) Licence iz prejšnjega odstavka ni treba pridobiti za naslednje vrste prevozov:
1. prevoz pošte kot javne storitve;
2. prevoz poškodovanih oziroma pokvarjenih vozil;
3. prevoz blaga za lastne potrebe pod pogoji iz 85. člena tega zakona;
4. prevoz oseb za lastne potrebe pod pogoji iz 82. člena tega zakona;
5. prevoz z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in potrebam državnih organov, medicinskim in humanitarnim prevozom;
6. prevoz blaga z vozili ali s skupino vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kg;
7. prevoz s posebnimi vozili, ki so bila izdelana ali predelana za poseben namen in se z njimi ne morejo opravljati prevozi potnikov ali blaga na enak način kot z nepredelanimi vozili (npr. avtodvigala, črpalke za beton, vozila za prevoz čebel, potujoče knjižnice, avtobus, predelan v avtodom), kar mora biti razvidno iz prometnega dovoljenja;
8. prevoz za osebne potrebe.

(4) Osebe, ki opravljajo mednarodne prevoze oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega več kot osem sedežev, morajo pred začetkom opravljanja teh prevozov pridobiti potrdilo v skladu s 34. členom tega zakona.

20. člen
(pogoji za pridobitev licence)

(1) Podjetje, ki želi opravljati dejavnost cestnega prevoza, mora izpolnjevati naslednje pogoje za pridobitev licence:
a) imeti dober ugled,
b) imeti ustrezen finančni položaj,
c) izpolnjevati pogoj glede strokovne usposobljenosti,
d) biti lastnik vsaj enega v Republiki Sloveniji registriranega motornega vozila za

posamezne vrste prevozov ali imeti pravico uporabe tega vozila na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne pogodbe ali lizing pogodbe.

(2) Če je prosilec ali prosilka (v nadaljnjem besedilu: prosilec) fizična oseba in ne izpolnjuje pogoja iz c) točke prejšnjega odstavka, mora imenovati drugo osebo, ki izpolnjuje pogoja iz a) in c) točk iz prejšnjega odstavka in bo nepretrgano in dejansko upravljala prevoze za podjetje.

(3) Če prosilec ni fizična oseba, mora pogoja iz a) in c) točk prvega odstavka izpolnjevati oseba ali osebe, ki bodo nepretrgano in dejansko upravljale prevoze za podjetje (odgovorna oseba).

(4) Pogoje in način pridobitve licence Skupnosti določa Uredba Sveta 684/92/EGS, dovoljenja Skupnosti pa Uredba Sveta 881/92/EGS.

22. člen
(ustrezen finančni položaj)

(1) Za opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu pomeni ustrezen finančni položaj po tem zakonu, da ima oseba, ki želi opravljati to dejavnost, na voljo kapital in rezerve v višini vsaj 9000 eurov za prvo motorno vozilo in 5000 eurov za vsako naslednje vozilo. Za pridobitev licence za opravljanje prevozov potnikov z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, mora imeti oseba kapital in rezerve v višini vsaj 3000 eurov za prvo motorno vozilo in 1500 eurov za vsako naslednje vozilo.

(2) Za dokaz finančne sposobnosti šteje vsaj eno od naslednjih dokazil:
- izpisek iz sodnega registra, iz katerega je razvidna višina ustanovitvenega kapitala;
- kopija bilance stanja, ki jo je prevoznik za preteklo leto predložil davčnemu organu;
- seznam posameznih opredmetenih osnovnih sredstev;
- dokazilo o lastništvu neobremenjenih nepremičnin, če z njimi odgovarja za svojo dejavnost;
- pogodba o namensko vezanem depozitu v banki;
- garancija banke ali druge finančne institucije, s katero se daje garancija za dobro poslovanje prevoznika v času, za katerega velja garancija.

23. člen
(strokovna usposobljenost odgovornih oseb za prevoze)

(1) Strokovno usposobljenost odgovorne osebe za prevoze izkazuje fizična oseba, ki je uspešno opravila preizkuse znanja, ki obsegajo najmanj potrebna znanja iz civilnega, gospodarskega, delovnega in socialnega prava, davčnih predpisov, poslovnega in finančnega vodenja podjetja, dostopa do trga prevozov v cestnem prometu, tehničnih standardov in vidikov poslovanja ter varnosti v cestnem prometu. Za pridobitev licence za prevoze v notranjem cestnem prometu so predpisana znanja omejena na predmete, ki se nanašajo na take prevoze, kar mora biti razvidno iz spričevala o preizkusu znanja. Osebe z določeno višješolsko, visokošolsko ali univerzitetno izobrazbo so lahko oproščene usposabljanja in izpita iz tistih predmetov, ki so jih uspešno opravile v okviru svojega izobraževanja.

(2) Preizkuse znanja iz prejšnjega odstavka opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Stroške opravljanja izpita nosi kandidat ali kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat). Vsa organizacijska, strokovna in tehnična opravila za komisijo za preizkus

znanja opravi izvajalec, ki ga izbere Ministrstvo za promet na podlagi javnega razpisa.

(3) Minister podrobneje predpiše zlasti vsebino znanj iz prvega odstavka tega člena, obliko in način opravljanja izpita, obliko in vsebino spričevala o opravljenem izpitu, izobrazbo, na podlagi katere je oseba lahko oproščena opravljanja izpita iz tistih predmetov, ki jih je uspešno opravila v okviru izobraževanja ter sestavo in način imenovanja komisije.

24. člen
(priznavanje dokazil o dobrem ugledu)

(1) Oseba, ki ima sedež ali običajno prebivališče v Republiki Sloveniji, izkazuje dober ugled z izpiskom iz kazenske evidence in evidence prekrškov. Izpisek iz kazenske evidence in evidence prekrškov pridobi organ, ki odloča o zahtevku, po uradni dolžnosti. Če take evidence ni, se ta dokument nadomesti z izjavo pod prisego te osebe pred notarjem ali notarko (v nadaljnjem besedilu: notar). Notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego.

(2) Za zadosten dokaz o dobrem ugledu osebe, ki je rezident ali rezidentka (v nadaljnjem besedilu: rezident) druge države članice Skupnosti, se šteje izpis iz kazenske evidence, če tega ni, pa enakovreden dokument, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v državi, iz katere ta oseba izhaja ali prihaja.

(3) Kadar zahtev glede dobrega ugleda in dokazila o izpolnitvi teh zahtev ni mogoče dobiti z dokumentom iz prejšnjega odstavka, se za zadostno dokazilo za državljane ali državljanke (v nadaljnjem besedilu: državljan) drugih držav članic Skupnosti šteje potrdilo, ki ga izstavi pristojni sodni ali upravni organ v državi, iz katere izhaja ali prihaja tuji državljan, z navedbo, da so bile zahteve glede dobrega ugleda izpolnjene. Taka potrdila se nanašajo na posebna dejstva, ki so za državo gostiteljico pomembna.

(4) Če država članica, iz katere državljan izhaja ali prihaja, ne izda dokumenta, ki se zahteva v skladu s prejšnjima odstavkoma, se ta dokument nadomesti z izjavo pod prisego ali s slovesno izjavo te osebe pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali pred notarjem v državi članici Skupnosti, iz katere ta oseba izhaja ali prihaja. Tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego ali slovesne izjave.

(5) Ne sprejmejo se dokumenti, izdani v skladu s prvim, drugim, tretjim in četrtim odstavkom, če so predloženi več kot tri mesece po datumu izdaje.

25. člen
(priznavanje dokazil o finančnem položaju)

(1) Za zadostno dokazilo o ustreznem finančnem položaju se štejejo ustrezna potrdila oziroma dokazila iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki jih izdajo banke v državi članici Skupnosti, iz katere izhaja ali prihaja državljan, ali drugi organi, ki jih ta država imenuje.

(2) Če dokazil o izpolnitvi zahtev o ustreznem finančnem položaju ni mogoče dobiti z dokumenti, navedenimi v prejšnjem odstavku, se kot zadosten dokaz za državljane iz drugih držav članic Skupnosti sprejme potrdilo, ki ga izda pristojni upravni organ v državi, iz katere izhaja ali prihaja državljan, z navedbo, da so bile zahteve o primernem finančnem položaju izpolnjene.

26. člen
(priznavanje dokazil o strokovni usposobljenosti)

(1) Kot zadostno dokazilo o strokovni usposobljenosti se priznajo spričevala iz 23. člena tega zakona oziroma spričevala, navedena v četrtem pododstavku četrtega odstavka 3. člena Direktive Sveta 96/26/ES, ki jih je izdala druga država članica Skupnosti na predpisanem obrazcu iz Priloge I a te direktive.

(2) Za gospodarske družbe, ki so bile pooblaščene v Grčiji pred 1. januarjem 1981 ali v drugih državah članicah Skupnosti pred 1. januarjem 1975, se po državnih pravilih za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v domačem in/ali mednarodnem tovornem ali potniškem prometu kot zadostni dokaz o strokovni usposobljenosti sprejmejo potrdila, v katerih je navedeno, da se je zadevna dejavnost v državi članici dejansko izvajala tri leta, pod pogojem, da se dejavnost ni prenehala izvajati več kot pet let pred datumom predložitve potrdila.

(3) Kadar gre za pravno osebo, se potrdilo, v katerem je navedeno, da je ta oseba dejavnost dejansko izvajala, izda za eno od fizičnih oseb, ki je dejansko pristojna za prevozne dejavnosti podjetja.

32. člen
(preklic in odvzem licence)

(1) Izdajatelj licence z odločbo prekliče veljavnost licence in jo imetniku licence odvzame, če ugotovi katerega od naslednjih razlogov:
- da ni več izpolnjen kateri koli od predpisanih pogojev za pridobitev licence, razen če je izpolnjen kateri od pogojev za začasni odvzem licence oziroma njenih izvodov po prejšnjem členu;
- da imetnik licence preneha ali je izbrisan iz registra samostojnih podjetnikov posameznikov;
- da je namerno predložil netočne podatke, ki so potrebni za izdajo licence;
- da je bil prevozniku izrečen začasni odvzem licence v skladu s prejšnjim členom in te v predpisanem roku ne izroči izdajatelju;
- da mu je bil izrečen ukrep iz prejšnjega člena več kot dvakrat v obdobju trajanja licence.

(2) Če nastane razlog iz prve alinee prejšnjega odstavka zaradi smrti ali opravilne nesposobnosti samostojnega podjetnika posameznika ali osebe, ki v podjetju nepretrgano in dejansko opravlja prevoze, lahko izdajatelj licenc za največ eno leto ohrani v veljavi licenco in z odločbo naloži imetniku licence, da izpolni pogoje za pridobitev licence, če bi bila zaradi preklica in odvzema licence povzročena nesorazmerna škoda in je pričakovati, da bo v tem času podjetje ustrezno vodeno. Rok iz prejšnjega stavka se lahko podaljša za šest mesecev, če imetnik licence izkaže, da po svoji najboljših sposobnosti dela vse, da izpolni pogoje za pridobitev licence in je mogoče pričakovati, da bo v tem dodatnem roku te pogoje izpolnil.

(3) Če nastane razlog iz prve alinee prvega odstavka zaradi tega, ker imetnik licence ne izpolnjuje pogoja iz točke b) prvega odstavka 20. člena tega zakona, lahko izdajatelj licenc takrat, kadar na podlagi ekonomskih okoliščin podjetja predvideva, da bodo v skladu s finančnim načrtom pogoji o finančnem položaju ponovno trajno izpolnjeni v bližnji prihodnosti, za izpolnitev pogoja z odločbo določi največ enoletni rok.

(4) Imetnik licence mora v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe o preklicu veljavnosti in odvzemu licence to vrniti izdajatelju licence skupaj z izvodi licenc. O preklicu in odvzemu licence izdajatelj licence takoj obvesti ministrstvo in prometni inšpektorat.

(5) Pristojni inšpektor ali inšpektorica (v nadaljnjem besedilu: inšpektor) predloži izdajatelju licence predlog za preklic veljavnosti in odvzem licence, če v okviru inšpekcijskega postopka ugotovi obstoj katerega od razlogov iz prvega odstavka tega člena.

33. člen
(obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

(1) Voznik domačega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora imeti med vožnjo v vozilu:
- veljaven izvod licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti prevoznika, za katerega opravlja prevoz;
- veljavno vozniško dovoljenje z vpisano kodo Skupnosti, ki izkazuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo voznika ali veljavno izkaznico o vozniških kvalifikacijah;
- potrdilo iz 34. člena tega zakona, če opravlja mednarodni prevoz oseb za lastne potrebe z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev;
- pisno pogodbo o najemu oziroma zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo, na podlagi katere ima pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu ...), če prevoznik ni lastnik vozila;
- če vozilo vozi voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, mora imeti v vozilu potrdilo v skladu z Uredbo Sveta (EGS) 881/92, s katerim pristojni organ države članice, v kateri ima prevoznik sedež, potrjuje, da ta voznik dela pri prevozniku skladno z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov;
- pri opravljanju mednarodnih prevozov vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali zakoni, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(2) Voznik avtotaksi prevoznika mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi.

(3) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik tujega prevoznika v vozilu vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali predpisi, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(4) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(5) Vozila domačih prevoznikov, s katerimi ti izvajajo prevoze v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena skladno s predpisom, ki ga izda minister, tako da je zagotovljena varnost voznika in potnikov, drugih udeležencev ali udeleženk (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) v prevozih v cestnem prometu in varnost tovora ter vozil.

(6) Vozila za opravljanje avtotaksi prevozov morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega

odstavka na vozilu na vidnem mestu pritrjeno oznako s podatki o prevozniki in številko licence. Vsebino, obliko in način pritrditve oznake podrobneje predpiše minister v predpisu iz prejšnjega odstavka. Oznako izda izdajatelj licenc ob izdaji izvoda licence za posamezno vozilo.

34. člen
(potrdilo o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe)

(1) Osebe, ki želijo opravljati prevoze oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev, morajo pred začetkom opravljanja prevozov pri izdajatelju licenc za ta vozila pridobiti potrdilo, da opravljajo prevoze za lastne potrebe.

(2) Prevozi iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo samo na podlagi potrdila, ki ga izda izdajatelj licence v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Izdajatelj licence izda potrdilo, če oseba izkaže, da bo opravljala samo prevoze za lastne potrebe. Potrdilo se izda za vsako vozilo, s katerim bo ta oseba opravljala prevoze za lastne potrebe. Na potrdilu s podpisom in žigom tudi izvajalec prevoza potrdi, da bo prevoz opravljal za lastne potrebe.

(3) Za postopek pridobitve, preklica in odvzema potrdila ter spremembe podatkov se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev, preklic in odvzem ter spremembo podatkov licence.

42. člen
(vpis vozniške kvalifikacije)

(1) Kot dokaz o pridobljeni vozniški kvalifikaciji upravni organ, pristojen za izdajo vozniških dovoljenj, na podlagi spričevala o pridobljeni temeljni kvalifikaciji, vpiše v vozniško dovoljenje ali v izkaznico o vozniških kvalifikacijah kodo Skupnosti, v skladu z Direktivo 2003/59/ES.

(2) Vozniška kvalifikacija se vpiše v vozniško dovoljenje, če je bilo to izdano v Republiki Sloveniji. Če voznik želi se mu izda izkaznica o vozniških kvalifikacijah. Vpis kode v vozniško dovoljenje ali izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah opravi upravni organ pristojen za izdajo vozniških dovoljenj (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj).

(3) Označba kode Skupnosti na izkaznici o vozniških kvalifikacijah ali na vozniškem dovoljenju, ki ju je izdal pristojni organ druge države članice Skupnosti v skladu z Direktivo 2003/59/ES, izkazuje pridobljene vozniške kvalifikacije.

(4) Spričevala in drugi dokumenti organov in organizacij iz države, ki ni članica Skupnosti, se priznajo kot dokaz pridobljenih vozniških kvalifikacij, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.

(5) Voznikom, ki pridobijo temeljno kvalifikacijo za prevoz oseb in prevoz blaga in imajo različno veljavnost vozniške kvalifikacije oziroma kode Skupnosti za te vrste prevozov, se ob zaključenem rednem usposabljanju veljavnost kode oziroma kvalifikacije za obe vrsti prevozov izenači tako, da se veljavnost manj časa veljavne kvalifikacije oziroma kode izenači z veljavnostjo kode oziroma kategorije, ki velja dalj časa.

V. PREVOZ POTNIKOV

1. Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu

44. člen
(vrste prevoza potnikov)

Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu se opravlja kot javni linijski prevoz, posebni linijski prevoz, občasni prevoz, avtotaksi prevoz in kot posebna oblika prevoza.

1.1 Javni prevoz potnikov

1.1.1 Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu

45. člen
(opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznem redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Opravlja se lahko kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznem redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznem redu tudi z dodatnimi avtobusi.

(5) Izvajalec javnega linijskega prevoza lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev.

(6) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z registriranim voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

(7) Voznik prevoznika mora v mejah razpoložljivih mest v vozilu skladno s predpisi o prevoznih pogodbah v cestnem prometu, voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago ter voziti po voznem redu.

48. člen
(prepoved ustavljanja)

(1) Voznik mora pri opravljanju linijskih prevozov imeti v vozilu kopijo ali prepis veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz.

(2) Voznik ne sme ustavljati zunaj avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, ki so določena z voznim redom.

50. člen
(gospodarska javna služba)

(1) Država zagotavlja javni linijski prevoz potnikov, razen javnega linijskega prevoza v mestnem prometu, kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa podeli koncesije najugodnejšim ponudnikom prevozov.

(2) Vlada Republike Slovenije določi s koncesijskim aktom koncesijska območja, vrsto in obseg prevozov, način opravljanja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter druge sestavine koncesijskega akta v skladu z zakonom.

(3) Direkcija pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih (vozne rede), med koledarskim letom pa največ dvakrat na leto s spremembami voznega reda tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozih.

(4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov, se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije.

(6) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa ali v primeru odvzema koncesije, se ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena izjemoma začasno podeli koncesija za opravljanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov brez javnega razpisa, vendar največ za dve leti. V tem času se mora izvesti javni razpis za podelitev koncesije.

(7) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa, se sklene nova pogodba s prevoznikom, ki je do tedaj izvajal gospodarsko javno službo. Če ta prevoznik ne sklene nove pogodbe, se lahko koncesija podeli drugemu prevozniku, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V primeru, da se koncesija pred potekom koncesijske pogodbe odvzame, se sklene pogodba z drugim prevoznikom, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V navedenih primerih se pogodba sklene za izvajanje storitev pod enakimi pogoji, kot so bili določeni v prejšnji koncesijski pogodbi.

(8) Če v primerih iz prejšnjega odstavka ne pride do sklenitve nove koncesijske pogodbe, se z odločbo naloži prevozniku, ki je do tedaj izvajal prevoze na podlagi koncesijske pogodbe, da te prevoze izvaja še naprej pod istimi pogoji. Ukrep se sme naložiti le za nujno potrebni čas do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ za dve leti.

51. člen
(zagotavljanje podatkov)

(1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov, morajo direkciji predložiti podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevoženi kilometer na tej liniji in druge podatke, ki jih določi minister, potrebne za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve finančnih nadomestil za opravljanje gospodarske javne službe. V ta namen direkcija zagotovi in vzpostavi centralno informatizirano bazo navedenih podatkov.

(2) Podatke je treba poslati v obliki, na način in v rokih, ki jih predpiše minister.

(3) Direkcija je dolžna zagotavljati, da so registrirani vozni redi, daljinar in avtobusne postaje ter pomembnejša avtobusna postajališča javno objavljeni.

1.1.2 Posebni linijski prevoz

54. člen
(opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom. Seznam potnikov je obvezen sestavni del pogodbe. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza morata biti v vozilu pogodba in seznam potnikov, pri čemer sta lahko pogodba in seznam potnikov shranjena na elektronskem spominskem mediju. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam, je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti direkcijo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov, ki je javen.

(4) Izjemoma se kot posebni linijski prevoz lahko opravlja tudi prevoz drugih vrst potnikov, ki niso našteti v prvem odstavku tega člena, v kraje in iz krajev, kjer ni javnega linijskega prevoza potnikov.

(5) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka mora prevoznik pridobiti dovoljenje direkcije. Pri izdaji dovoljenja direkcija upošteva naslednja merila:
- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega cestnega in železniškega prevoza,
- posebne potrebe posebnih kategorij uporabnikov prevoza,
- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij.

57. člen
(uporaba taksimetra)

(1) Med prevozom potnikov z avtotaksi vozilom mora biti vključen taksimeter, ki mora biti pregledan v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja meroslovje. Taksimeter mora biti nameščen tako, da je viden uporabnikom prevoza.

(2) Prevoznik, ki izvaja avtotaksi prevoze, mora zagotoviti uporabo taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje in da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje.

2.1 Javni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

2.1.1 Javni linijski prevoz potnikov

61. člen
(pogoji za vzpostavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov)

(1) Javni prevoz potnikov v mednarodnem linijskem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: mednarodni linijski prevoz potnikov) na območju Skupnosti se vzpostavlja in opravlja v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS, Uredbo Sveta 12/98/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Mednarodni linijski prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, tranzitni prevoz čez Republiko Slovenijo, povezan s temi prevozi, in mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ga opravlja prevoznik iz države članice Skupnosti v drugo državo nečlanico Skupnosti, se vzpostavlja in opravlja v skladu z mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti, ter na podlagi dovoljenja za izvajanje prevozov, ki ga izdajo direkcija in pristojni organi drugih držav, opravlja pa se v skladu s pogoji, ki jih določata ta zakon in mednarodna pogodba.

62. člen
(dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov)

(1) Dovoljenja Skupnosti izdaja v Republiki Sloveniji direkcija na zahtevo prosilca. Dovoljenje se izda v skladu z določbami Uredbe Sveta 684/92/EGS.

(2) Če na liniji, za katero je vložena nova vloga za izdajo dovoljenja, prevoze že opravljata dva ali več prevoznikov, direkcija pred izdajo dovoljenja pozove te prevoznike, naj ocenijo, ali jih bo novi prevoz ekonomsko ogrožal in naj o tem predložijo ustrezne dokaze. Če prevoznik ne predloži ustreznih dokazov (analiz ipd.), da ga bo uvedba novega prevoznika na liniji ekonomsko ogrozila, se šteje, da ta pogoj za zavrnitev izdaje dovoljenja ni podan.

63. člen
(dovoljenje za prevoze v države nečlanice Skupnosti)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov iz drugega odstavka 61. člena tega zakona se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda direkcija.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:
- vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji;
- pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem;

- če je za relacijo, za katero je predlagan nov vozni red, že izdano dovoljenje za mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ima s predlaganim novim voznim redom na relaciji več kot dve skupni postaji, mora biti pri novem voznem redu zagotovljen časovni presledek eno uro pred odhodom in eno uro po odhodu z avtobusne postaje;
- da vse države, čez katere poteka linija, za del linije, ki poteka čez njihovo ozemlje, izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen za tranzitni prevoz čez ozemlje Republike Slovenije;
- domači prevoznik mora imeti licenco za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov, kar organ preveri v zbirki izdanih licenc.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega ali tujega prevoznika, priložiti pa mu je treba priloge, navedene v 64. členu tega zakona. Dovoljenje se izda največ za pet let.

(4) Tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja direkciji po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Direkcija izda dovoljenje za del linije, ki poteka čez ozemlje Republike Slovenije. Linija se vpiše v register mednarodnih voznih redov, ko organ pridobi dovoljenja vseh držav, po katerih poteka linija.

(6) Z dovoljenjem direkcija potrdi tudi vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, ki so določeni z mednarodno pogodbo, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(8) Register mednarodnih linij in voznih redov za vse prevoze iz 61. člena vodi direkcija.

67. člen
(splošni pogoji)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se mora opravljati v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem, ki jih uskladita in določita domači in tuji prevoznik.

(2) Cenik, vozni red in itinerar mora potrditi direkcija.

69. člen
(vzporedni prevoz z več vozili)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se lahko opravlja na isti liniji tudi z dodatnimi avtobusi ob tem, da so pogoji za izvajanje in organizacijo prevozov enaki.

(2) Pri opravljanju dodatnih voženj z vzporednim prevozom (bis vožnje) je dovoljeno izpuščanje določenih postajališč, pomembnejših postajališč in avtobusnih postaj.

(3) Z načinom opravljanja prevozov, določenim v prvem in drugem odstavku tega člena, prevoz ne izgubi statusa mednarodnega linijskega prevoza.

71. člen
(uporaba določb o notranjem javnem linijskem cestnem prometu)

Objavljanje voznega reda, način in pogoji uporabe avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in postajališč ter drugi pogoji in zahteve glede izvajanja prevozov v mednarodnem linijskem prevozu potnikov se izvajajo po določbah tega zakona o notranjem cestnem prevozu, tuji prevozniki pa morajo pri tem upoštevati tudi obveznosti, dogovorjene z mednarodno pogodbo.

72. člen
(začasna prekinitev ali trajna ustavitev prevoza)

(1) Če prevoznik iz ekonomskih in drugih utemeljenih razlogov ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora vložiti pri direkciji zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za začasno prekinitev ali trajno ustavitev prevoza.

(2) Prevoz se sme začasno prekiniti ali trajno ustaviti, ko izda direkcija ustrezno dovoljenje.

2.1.2 Posebni linijski prevoz

73. člen
(opredelitev)

(1) Mednarodni posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu se lahko opravlja samo med državami članicami Skupnosti in se opravlja v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS, Uredbo Sveta 12/98/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Če domači prevoznik opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka v obliki kabotaže, mora voditi potniško spremnico (potni nalog iz 1. člena Uredbe Komisije 2121/98/ES) v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozih, ki ga za pretekli mesec pošlje direkciji do 10. dne v tekočem mesecu. Priložiti mora tudi poročilo na obrazcu iz Priloge VI Uredbe Komisije 2121/98/ES.

2.1.3 Občasni prevoz potnikov in prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu

74. člen
(občasni prevoz potnikov)

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu v Republiko Slovenijo ali iz Republike Slovenije se opravlja v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS, Uredbo Sveta 12/98/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Prevozi z območja Republike Slovenije v države podpisnice sporazuma Interbus in obratno se opravljajo v skladu z določbami tega sporazuma, prevozi z območja Republike Slovenije v države, ki niso podpisnice sporazuma Interbus, pa se opravljajo v skladu z drugimi mednarodnimi sporazumi in tem zakonom.

(2) Če domači prevoznik opravlja občasne prevoze na območju Skupnosti v obliki kabotaže, mora za te prevoze voditi potniško spremnico, iz katere morajo biti razvidni odhodni in namembni kraji ter datum odhoda in datum konca prevoza. Potniške spremnice, uporabljene za občasne prevoze v obliki kabotaže, mora prevoznik vrniti direkciji, in sicer za pretekli mesec do 10. dne v tekočem mesecu.

(3) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:
1. krožni vožnji "zaprtih vrat"; to so prevozi, pri katerih se na celotnem potovanju z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov, ki se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
2. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
3. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu, ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
   - potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Republiko Slovenijo. Potniki so prepeljani nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež;
   - potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozemlje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež;
   - potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti enovito skupino, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež;
4. tranzitnih prevozih čez ozemlje Republike Slovenije, ki so povezani z občasnim prevozom;
5. prevozih praznih avtobusov, ki se uporabljajo izključno za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(4) Dovolilnica je v primeru iz prejšnjega odstavka potrebna za:
1. prevoz, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slovenijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,
2. druge občasne prevoze potnikov.

(5) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu iz tretjega odstavka tega člena, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli direkcija.

76. člen
(potniška spremnica)

(1) Za opravljanje občasnih prevozov in posebnih linijskih prevozov v obliki kabotaže morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico Skupnosti v skladu z Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Pri opravljanju občasnih prevozov zunaj območja Skupnosti morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico v skladu s sporazumom Interbus in predpisi, izdanimi za njegovo izvajanje.

(3) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz tega člena, mora pred vsako vožnjo pravilno

izpolniti potniško spremnico. Šteje se, da je spremnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike, določene s predpisi iz prvega in drugega odstavka tega člena. Izpolnjena potniška spremnica za prevoz, ki se izvaja, mora biti ves čas opravljanja prevoza v vozilu.

(4) Knjige potniških spremnic za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja direkcija.

2.2 Dokumenti in ukrepi

77. člen
(preklic dovoljenja)

(1) Direkcija lahko prekliče veljavnost dovoljenja za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, če prevoznik prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in določbami mednarodnih pogodb.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, se prekliče tudi v primeru, če pristojni organ države, v kateri je prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko zaradi kršitev iz prvega in drugega odstavka tega člena začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, ob ponovni kršitvi pa trajno.

78. člen
(začasna prepoved opravljanja prevozov v Republiki Sloveniji)

(1) Tujemu prevozniku prometni inšpektorat ob hujših ali ponavljajočih se kršitvah tega zakona oziroma drugih predpisov v Republiki Sloveniji in mednarodnih pogodb začasno prepove opravljanje prevozov v Republiki Sloveniji. Teža ali ponavljanje kršitev se ugotavlja v skladu z 21. členom tega zakona. Za hujšo kršitev se šteje tudi, če prevoznik ne opravlja prevozov v skladu z izdanim dovoljenjem. Če pride do odstopanja od voznega reda zaradi formalnih postopkov pri prehajanju meja, se to ne šteje za hujšo kršitev, vendar mora biti tak razlog odstopanja izkazan z dokazili.

(2) Začasna prepoved opravljanja prevozov se lahko izreče za čas od treh do dvanajst mesecev. Če se ta ukrep izreče prevozniku prvič, se mu lahko izreče največ v trajanju šest mesecev.

(3) Če nadzorni organi na mejnem prehodu ugotovijo, da voznik opravlja prevoz brez ustrezne in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ne dovolijo vstopa v Republiko Slovenijo, dokler ne predloži ustrezne listine.

(4) Če nadzornim organom v notranjosti Republike Slovenije voznik ne predloži ustrezne dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ga napotijo iz države. V tem primeru nadzorni organ izda posebno dovoljenje za izstop iz države in o tem obvesti Direkcijo.

(5) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi minister.

79. člen
(prenehanje veljavnosti dovoljenja za linijski prevoz potnikov)

Dovoljenje za linijski prevoz med Republiko Slovenijo in državo, ki ni članica Skupnosti, preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano, ali tri mesece po tem, ko dobi direkcija od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja mora en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

3. Prevoz oseb za lastne potrebe

82. člen
(opredelitev prevozov za lastne potrebe)

(1) Prevoz oseb za lastne potrebe je prevoz, ki ga izvajajo v nekomercialne in neprofitne namene fizične ali pravne osebe ter državni organi in je tak prevoz v zvezi z opravljanjem njihove dejavnosti ali nalog z njihovega delovnega področja. Vozila, ki se v ta namen uporabljajo, morajo biti v lasti te fizične ali pravne osebe oziroma organa ali ima ta pravico uporabe teh vozil na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe. Vozilo mora upravljati oseba, zaposlena pri fizični ali pravni osebi oziroma državnem organu, ali fizična oseba sama.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za prevoze, za katere velja Uredba Sveta 684/92/EGS.

(3) Oseba, ki opravlja prevoz iz prvega odstavka tega člena, mora imeti v vozilu dokazila, da opravlja prevoz za lastne potrebe (na primer dokazilo, da so potniki člani društva, da so zaposleni pri osebi, ki opravlja prevoz, da so plačali turistični aranžma, ki vključuje tudi prevoz; najemno, zakupno ali lizinško pogodbo, če vozilo ni v lasti osebe, ki opravlja prevoz; dokazilo, da je voznik zaposlen pri osebi, ki opravlja prevoz, oziroma da je član društva).

2. Delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu

86. člen
(dovolilnice za domačega prevoznika)

(1) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi.

(2) Dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu se delijo na kritične in nekritične. Kritične dovolilnice so tiste dovolilnice, katerih pridobljene količine ne zadoščajo za potrebe domačih prevoznikov, in CEMT dovolilnice. Ministrstvo, pristojno za promet, na podlagi podatkov o porabi dovolilnic in drugih okoliščin, ki vplivajo na količino razpoložljivih dovolilnic, določi seznam kritičnih dovolilnic in ga

objavi na svoji spletni strani.

(3) Direkcija pridobi za opravljanje mednarodnih prevozov dovolilnice iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države na podlagi mednarodne pogodbe, sklenjene s posamezno državo.

87. člen
(delitev dovolilnic)

(1) Delitev dovolilnic in dovolilnic CEMT (v nadaljnjem besedilu: dovolilnice) opravlja izdajatelj licenc na podlagi podeljenega javnega pooblastila (v nadaljnjem besedilu: delivec) v upravnem postopku. Delivec upošteva pri delitvi dovolilnic pogoje, merila in postopke, določene s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, sprejetimi za njegovo izvajanje.

(2) Stroški v zvezi z izdajanjem dovolilnic bremenijo domačega prevoznika. Te stroške predstavljajo cena obrazca dovolilnice, ki je prihodek proračuna Republike Slovenije, in stroški delitve dovolilnic. Višino cene obrazca dovolilnice določi minister, višina cene delitve dovolilnic pa se določi v skladu s 14. členom tega zakona.

(3) Direkcija glede na dogovore, ki jih je sklenilo ministrstvo s pristojnimi organi drugih držav na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, izmenja medsebojno dogovorjene količine dovolilnic in jih nato prenese delivcu.

94. člen
(prenosi letnega načrta in prenosi dovolilnic)

(1) Prenos dovolilnic med prevozniki je dovoljen na podlagi odločbe iz šestega odstavka tega člena. Dovolilnico mora uporabiti prevoznik, ki je kot uporabnik naveden na dovolilnici. Uporabljena dovolilnica se šteje v naslednji letni načrt tistemu prevozniku, ki je dovolilnico pravilno uporabil in vrnil ne glede na to, komu je bila dodeljena.

(2) Prenos celotnega letnega načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen, če prevoznik preneha opravljati dejavnost prevozov in če drugi domači prevoznik prevzame tudi vsa vozila, s katerimi opravlja prevoze, kakor tudi pri univerzalnem pravnem nasledstvu prevoznika.

(3) Delni prenos načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen pri delnem ali celotnem prenosu voznega parka na novega uporabnika. Pri prenosu pripada posameznemu vozilu sorazmerni delež dovolilnic glede na celotni načrt. Za prenos voznega parka v smislu tega člena se šteje prodaja vozila ali če je prevoznik vozilo dal v najem.

(4) Prenos dovolilnic CEMT je dovoljen ob prenehanju opravljanja dejavnosti ali ob prenosu delnega ali celotnega voznega parka. Dovoljena je tudi zamenjava vrste dovolilnice CEMT med prevoznikoma.

(5) Prevoznik, ki prenaša letni načrt ali dovolilnico CEMT, in prevoznik, ki bo načrt ali dovolilnico CEMT pridobil, morata skleniti pisno pogodbo, v kateri mora biti obvezno navedeno, da se prevoznik, ki načrt ali dovolilnico CEMT prenaša v celoti, odpoveduje vsem pravicam, ki jih je do tedaj imel na račun določenega letnega načrta delitve

dovolilnic in uporabe dovolilnice CEMT. Pogodbo predložita skupaj z vlogo za prenos načrta ali dovolilnice CEMT delivcu.

(6) Delivec odloči o prenosu načrta ali dovolilnice CEMT z odločbo. Prenosi načrtov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 88. člena tega zakona.

95. člen
(dodelitev dovolilnic CEMT in njihova uporaba)

(1) Uporaba dodeljenih dovolilnic CEMT se spremlja in vrednoti po sistemu točkovanja opravljenih prevozov blaga v skladu z akti organizacije CEMT v določenem obdobju in ob upoštevanju naslednjih meril:
- prevozi v tretje države ali iz njih;
- dvostranski prevozi;
- točkujejo se samo prevozi na določeni relaciji, za katere je dovolilnica potrebna;
- na območju Skupnosti se za prevoze v tretje države ali iz njih štejejo samo prevozi, ki jih prevoznik opravlja iz države članice Skupnosti v državo nečlanico in obratno.

(2) Prevoznik pridobiva točke glede na posamezno vrsto dovolilnice CEMT. Delivec iz mesečnega poročila o uporabi dovolilnice CEMT za vsakega prevoznika, ki ima dodeljeno dovolilnico CEMT, izračuna, koliko točk je pridobil glede na opravljene vožnje v določenem obdobju. Na podlagi takega izračuna delivec prevoznike razvrsti po številu zbranih točk in naredi seznam. Dovolilnice se odvzamejo tistim prevoznikom, ki opravijo v opazovanem obdobju manjše število voženj za tretje države, kot je predpisano v podzakonskem predpisu, ki ureja delitev dovolilnic. Delivec vodi na podlagi vlog prevoznikov za pridobitev dovolilnic CEMT letni seznam prosilcev, ki je urejen glede na pogoje in merila, določena v tem zakonu in podzakonskih predpisih, ter iz tega izdela seznam tistih prevoznikov, ki so prejeli dovolilnico CEMT, in seznam tistih, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovolilnic CEMT, jih pa niso prejeli (seznam prosilcev za dodelitev dovolilnic CEMT).

(3) Uporabnik dovolilnice mora za vsako vožnjo voditi dnevnik vožnje v skladu s pravili CEMT. Prevoznik mora izpolnjene dnevniške liste skupaj s poročilom o opravljenih prevozih ob koncu obdobja, določenega v podzakonskem aktu, vrniti delivcu. Prevoznika, ki ne odda pravočasno izpolnjenih dnevniških listov, delivec ne točkuje za tisti mesec, za katerega ni oddal dnevniških listov.

(4) Prevoznik mora vožnje, ki v dnevniku niso potrjene s carinskim pečatom, dokazati s prevozno listino (CMR).

(5) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja za prevoze med državami članicami organizacije CEMT in v tranzitu čez njena ozemlja. Uporabnik mora pri tem upoštevati morebitne prepovedi glede uporabe njihovega ozemlja, ki jih določajo posamezne države.

(6) Z dovolilnico CEMT ni dovoljeno opravljati kabotaže znotraj posamezne države članice organizacije CEMT ali voženj med državami članicami in državami, ki niso članice te organizacije.

(7) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja le za eno vozilo. Dovolilnica CEMT in

dnevnik voženj morata biti v vozilu ves čas potovanja, to je od nakladanja do razkladanja.

(8) Ime prevoznika, ki je vpisan na dovolilnico CEMT, mora biti isto kakor ime, ki je vpisano v prometnem dovoljenju vozila, pri najemu oziroma zakupu pa v najemni oziroma zakupni pogodbi za vozilo in na prevoznem dokumentu, ki spremlja tovor.

(9) Dovolilnico CEMT lahko podjetje, ki mu je bila izdana, uporablja tudi za najeta oziroma zakupljena vozila brez voznikov pod pogojem, da ima za ta vozila sklenjeno najemno oziroma zakupno pogodbo. Vozilo mora uporabljati izključno podjetje, ki ga je najelo oziroma zakupilo, upravljati pa ga sme voznik, ki je v tem podjetju zaposlen. V vozilu morajo biti ti dokumenti:
- pogodba o najemu oziroma zakupu, iz katere morajo biti jasno razvidni ime najemnika, ime najemodajalca, datum in trajanje pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- kadar voznik ni oseba, ki je vozilo najela, mora biti v vozilu tudi pogodba o delovnem razmerju med najemnikom vozila in voznikom, iz katere je razvidno ime delodajalca, ime voznika in trajanje dela za najemnika.

96. člen
(odvzem dovolilnic CEMT)

(1) Delivec odvzame dovolilnico CEMT:
- prevozniku, ki mu je prenehala veljavnost dovoljenja Skupnosti ali licence za opravljanje mednarodnega prevoza blaga, in sicer z dnem prenehanja veljavnosti dovoljenja oziroma licence;
- če prevoznik krši določbe mednarodnih pogodb, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami na področju mednarodnih prevozov stvari;
- če prevoznik krši določbe navodil o uporabi večstranskega kontingenta CEMT;
- če prevoznik dvakrat zapored ne vrne delivcu izpolnjenih dnevniških listov ali poročila za mesece, ko voženj ni opravljal;
- če ne dosega predpisanega števila voženj v opazovanem obdobju v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

(2) Prevoznik mora dovolilnico CEMT, ki mu je odvzeta, vrniti delivcu v osmih dneh od prejema dokončne odločbe o odvzemu dovolilnice CEMT. Če dovolilnice CEMT v predpisanem roku ne vrne, mu mora delivec ustaviti dodelitev vseh drugih dovolilnic, in sicer do vrnitve dovolilnice CEMT.

(3) Prevozniku, ki mu je bila odvzeta dovolilnica CEMT, lahko delivec dodeli novo dovolilnico v odločbi za določitev letnega načrta delitve dovolilnic za naslednje leto. Ta odstavek ne velja za prevoznika, ki sam vrne dovolilnico CEMT.

(4) Prevoznik, ki je izgubil dovolilnico CEMT, jo uničil ali mu je bila ukradena, mora preklicati njeno veljavnost v Uradnem listu Republike Slovenije. Po prejemu potrdila o objavi v Uradnem listu Republike Slovenije mu delivec izda nadomestno dovolilnico CEMT in o tem obvesti direkcijo, ki prekliče veljavnost dovolilnice pri sekretariatu CEMT.

(5) Odvzete dovolilnice CEMT se dodelijo drugim prevoznikom, ki izpolnjujejo pogoje

za pridobitev dovolilnic CEMT glede na vrstni red v seznamu prosilcev za dodelitev dovolilnic iz drugega odstavka prejšnjega člena.

100. člen
(uporaba drugih predpisov)

Pri delitvi dovolilnic in dovolilnic CEMT delivec poleg določb tega zakona in drugih predpisov upošteva tudi določbe mednarodnih pogodb in določbe resolucij organizacije CEMT glede uporabe dovolilnic, ki jih izdaja ta organizacija.

3. Dovolilnice in dovoljenja za tujega prevoznika in prevoznika Skupnosti

102. člen
(pogoji za opravljanje prevozov)

(1) Tuji prevoznik sme opravljati mednarodni prevoz blaga v Republiki Sloveniji, če ima voznik vozila ustrezno in pravilno izpolnjeno dovolilnico ali dovoljenje za prevoz blaga, ki ga izda direkcija, razen če ni drugače določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Določbe tega člena veljajo tudi za prevoznika Skupnosti, če opravlja prevoz iz tretjih držav v Republiko Slovenijo ali obratno, razen če z mednarodnim sporazumom ni dogovorjeno, da se tudi ti prevozi opravljajo brez dovolilnic.

(3) Mednarodni prevoz s tujim motornim vozilom, ki ima priklopno vozilo, se opravlja na podlagi ene dovolilnice.

(4) Če imata tuje motorno vozilo in priklopno vozilo registrski označbi različnih držav, je potrebna dovolilnica le za motorno vozilo, če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače.

(5) Dovolilnica ali dovoljenje za prevoz blaga mora biti v tujem vozilu ves čas, ko je ta na ozemlju Republike Slovenije, in mora biti ustrezno in pravilno izpolnjeno.

(6) Dovolilnica ni prenosljiva na drugega prevoznika.

(7) Če nadzorni organi na mejnem prehodu ugotovijo, da voznik opravlja prevoz brez ustrezne in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ne dovolijo vstopa v Republiko Slovenijo, dokler ne predloži ustrezne listine.

(8) Če nadzornim organom v notranjosti Republike Slovenije voznik ne predloži ustrezne dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ga napotijo iz države. V tem primeru nadzorni organ izda posebno dovoljenje za izstop iz države in o tem obvesti direkcijo.

(9) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi minister.

(10) Nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor dovolilnic in dovoljenj za prevoz blaga, izda tujemu prevozniku za bilateralni ali tranzitni prevoz posebno dovoljenje in o tem

obvesti direkcijo:
- če Republika Slovenija nima sklenjene pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu blaga z državo, v kateri je motorno vozilo registrirano, oziroma nima s to državo izmenjanih dovolilnic,
- če je motorno vozilo označeno z začasnimi registrskimi tablicami.

(11) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, in fizične osebe, pri katerih se v mednarodnem cestnem prometu in pri opravljanju kabotaže blago nalaga ali razlaga, so dolžni pred nalaganjem ali razlaganjem blaga preveriti, ali imajo tuji prevozniki in prevozniki Skupnosti ustrezno in pravilno izpolnjeno dovolilnico oziroma dovoljenje in spremljajoče dokumente, kadar so ti glede na določbe tega zakona, predpise Skupnosti ali mednarodne sporazume potrebni.

(12) Osebe, navedene v prejšnjem odstavku, morajo preveritev ustreznosti in pravilne izpolnjenosti dovolilnice oziroma dovoljenja evidentirati na dovolilnici oziroma dovoljenju tako, da navedejo datum in uro, se podpišejo in odtisnejo žig. Kopije dovolilnic oziroma dovoljenj, ki so jih evidentirale, so dolžne hraniti tri leta. Če tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti nima ustrezne ali pravilno izpolnjene dovolilnice oziroma dovoljenja, mu zgoraj navedene osebe ne smejo dovoliti nalaganja ali razlaganja blaga. Pred razlaganjem blaga obvestijo pristojni carinski organ, ki ukrepa v skladu z osmim odstavkom tega člena in odobri razložitev blaga.

(13) Minister podrobneje določi način preverjanja, evidentiranja in hrambe kopij dovolilnic oziroma dovoljenj in spremljajočih dokumentov skladno s prejšnjim odstavkom.

(14) Za spremljanje izvajanja določbe enajstega odstavka tega člena imenuje minister komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva.

103. člen
(uporaba dovolilnice)

(1) Voznik tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora dovolilnico, ki jo v skladu z določbami tega zakona, predpisov Skupnosti ali mednarodnih pogodb potrebuje za prevoz, ki ga opravlja, pravilno izpolniti že pred prestopom državne meje Republike Slovenije.

(2) Šteje se, da je dovolilnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike v dovolilnici.

(3) Če na dovolilnici iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni podatki o prevozniku in vozilu, ki opravlja prevoz, ter podatki o datumu in uri prestopa državne meje Republike Slovenije, se šteje, da je bil prevoz opravljen brez dovolilnice in da dovolilnice ni v vozilu.

(4) Dovolilnica se lahko uporabi samo za tisto vrsto prevoza, ki je naveden na dovolilnici, in pod pogoji, navedenimi na dovolilnici.

(5) Dovolilnica CEMT se mora uporabljati v skladu s pravili organizacije CEMT, določbami tega zakona in predpisa, ki ga izda minister.

VII. KABOTAŽA

1. Kabotaža pri prevozu potnikov

108. člen
(kabotaža pri mednarodnem prevozu potnikov)

(1) Prevoznik Skupnosti lahko opravlja kabotažo v Republiki Sloveniji v skladu z Uredbo Sveta 12/98/ES.

(2) Tuji prevoznik sme opravljati kabotažo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov le, če tako določa mednarodna pogodba ali če direkcija izda dovoljenje za izvajanje kabotaže.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izdati, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

2. Kabotaža pri prevozu blaga

109. člen
(opravljanje kabotaže)

(1) Prevoznik Skupnosti lahko pri prevozu blaga v cestnem prometu opravlja kabotažo na območju Republike Slovenije v skladu z Uredbo Sveta 3118/93/EGS in predpisi, ki jih izda Republika Slovenija za izvajanje te uredbe.

(2) Tuji prevoznik lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik sedež. Po prejemu te vloge izda direkcija posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

IX. AVTOBUSNE POSTAJE, POMEMBNEJŠA AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA IN AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA TER POSTAJE IN PARKIRIŠČA ZA TOVORNA VOZILA IN AVTOBUSE

111. člen
(storitve in opremljenost)

(1) Na avtobusnih postajah se opravljajo sprejem in odprava avtobusov ter potnikov, prodaja in predprodaja vozovnic ter rezervacije, prevzem in shranjevanje prtljage, dajanje informacij o prevozih in druge storitve, povezane s prevozi potnikov.

(2) Avtobusne postaje opravljajo sprejem in odpravo avtobusov v javnem linijskem, posebnem linijskem, občasnem in izmeničnem prevozu potnikov v skladu z razpoložljivim številom peronov, ki morajo biti ustrezno opremljeni in označeni tako, da je zagotovljena varnost potnikov in drugih oseb, ki se zadržujejo na območju postaje, nemoten prihod in odhod avtobusov ter izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka. Za zagotavljanje nalog iz tega in prejšnjega odstavka morajo biti organizirane ustrezne

službe.

(3) Pomembnejše avtobusno postajališče opravlja naloge iz prejšnjih odstavkov glede na opremljenost postajališča in potrebe potnikov.

(4) Na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih se lahko opravlja rezervacija in prodaja vozovnic samo za registrirane javne linijske prevoze.

(5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, podrobneje predpiše:
- opremljenost avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč,
- pogoje, storitve in način opravljanja storitev,
- dolžnost obveščanja o izvajanju registriranih javnih linijskih prevozov.

112. člen
(opravljanje dejavnosti)

(1) Dejavnost avtobusnih postaj lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje te dejavnosti. Dejavnost se financira iz cene storitev in se opravlja pod tržnimi pogoji.

(2) Infrastrukturne objekte in prostore za opravljanje dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč zagotavljajo samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Infrastrukturne objekte in prostore upravljajo subjekti, ki izvajajo dejavnost avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč. Samoupravne lokalne skupnosti in izvajalci dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših postajališč uredijo medsebojne odnose s pogodbo.

114. člen
(obveznost objave pogojev poslovanja)

(1) Storitve avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse so pod enakimi pogoji dostopne vsem uporabnikom.

(2) Delovni čas, cenik za opravljanje storitev in splošni pogoji poslovanja avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

X. NOTRANJA KONTROLA

115. člen
(obveznost izvajanja)

(1) Domači prevoznik, ki izvaja javni prevoz potnikov ali blaga, ali podjetje, ki izvaja prevoz za lastne potrebe v cestnem prometu, mora opravljati trajno kontrolo nad izpolnjevanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo

izpolnjevati vozniki za varno upravljanje vozila, nad izpolnjevanjem predpisanih pogojev glede vozil in izvajanjem drugih predpisanih ukrepov, od katerih je odvisna varnost cestnega prometa.

(2) Z notranjo kontrolo se zagotavlja predvsem nadzor nad:
- zdravstvenimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozniki,
- psihofizičnim stanjem voznikov,
- načinom odrejanja posadk na vozila z vidika varnosti cestnega prometa, spoštovanjem delovnega časa, trajanja vožnje in obveznega počitka voznikov,
- izvajanjem dnevnih in periodičnih preventivnih pregledov vozil in opreme,
- brezhibnostjo in pravilno uporabo tahografa ter tahografskih vložkov,
- napravami, opremo in oznakami na vozilih,
- pravilno obremenitvijo vozil (število potnikov, teža tovora, pravilno natovarjanje, označevanje tovora …),
- predpisanimi higienskimi oziroma tehničnimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozila,
- vodenjem evidenc, spremljanjem in analizo prometnih nesreč in prekrškov, v katerih so bili udeleženi vozniki in ukrepanju v zvezi s tem.

(3) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način izvajanja notranje kontrole.

(4) Organizacijo notranje kontrole, pristojnosti in izvajanje notranje kontrole uredi domači prevoznik s svojimi akti.

(5) Prevoznik mora izvesti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je pri izvajanju notranje kontrole ugotovil sam ali ki jih je pri nadzoru izvajanja notranje kontrole ugotovil inšpektor.

(6) Določbe tega člena ne veljajo za organe in organizacije, ki opravljajo prevoze z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, medicinskim in humanitarnim prevozom.

(7) Določba četrtega odstavka tega člena ne velja za samostojne podjetnike posameznike ter pravne osebe, ki zaposlujejo manj kot 10 ljudi.

XII. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH NADZORNIH ORGANOV

117. člen
(nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo prometni inšpektorat, carinski organi in policija, in sicer:
- prometni inšpektorat izvaja nadzor nad izvajanjem vseh določb tega zakona in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov;
- carinski organi so pooblaščeni, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije preverjajo, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Carinski organi opravljajo tudi nadzorstvo nad izvajanjem določb enajstega odstavka 102. člena tega zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;
- policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco

Skupnosti, dovolilnice in dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumenti, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu.

(2) Carinski organi in policija so v okviru pristojnosti iz prvega odstavka tega člena pooblaščeni, da začasno odvzamejo dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomijo o njihovi originalnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo prometnemu inšpektoratu ali pristojnemu organu za izvedbo nadaljnjega postopka.

118. člen
(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja prometni inšpektorat. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji za cestni promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji).

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka mora voznik ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku, ki ga predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki vozilo poseduje ali ga uporablja, ima pravico biti navzoč pri pregledu.

120. člen
(naloge in pristojnosti inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Inšpektor lahko pri opravljanju inšpekcijskega nadzora:
1. odredi odpravo kršitev zakona in drugih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu v določenem roku;
2. prepove izvajanje konkretnega prevoza in nadaljnjih prevozov, če ugotovi, da se ta opravlja brez licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti ali brez dovoljenja, predpisanega z zakonom;
3. prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik nima izvoda licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti za posamezno vozilo ali z zakonom predpisanega dovoljenja, dokler ugotovljene nepravilnosti niso odpravljene;
4. lahko prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik ni označil in opremil vozil v skladu z določbami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi;
5. lahko odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti na avtobusni postaji, pomembnejšem avtobusnem postajališču ali avtobusnem postajališču; če je v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi, pa lahko prepove njihovo uporabo;

6. odredi druge ukrepe po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijsko nadzorstvo in pooblastila inšpektorjev.

(2) Če inšpektor ugotovi, da zavezanec ne spoštuje izrečene prepovedi inšpektorja in da kljub izdani odločbi nadaljuje oziroma ponavlja kršitve, lahko začasno odvzame vozilo, s katerim zavezanec krši predpise. Inšpektor se lahko odloči, da namesto vozila odvzame prometno dovoljenje in/ali registrske tablice vozila. Odvzem traja do takrat, ko zavezanec izpolni odredbe in pogoje iz odločbe inšpektorja. Začasno odvzeto vozilo se na stroške kršitelja odpelje in hrani na ustrezno varovanem mestu. Inšpektor lahko odvzame tudi druge predmete, s katerimi je bila storjena kršitev predpisov ali so bili uporabljeni pri kršitvi.

(3) Namesto odvzema iz prejšnjega odstavka lahko inšpektor pozove kršitelja, da določi mesto, kjer bo vozilo parkirano med trajanjem tega ukrepa. Vozilo mora biti med trajanjem ukrepa na tem mestu in se ne sme premikati. O vsaki nameravani spremembi lokacije vozila oziroma o morebitni odsvojitvi mora zavezanec obvestiti inšpektorja.

(4) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti ali izvodom licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti, ki jim je potekla veljavnost ali so bili preklicani oziroma izdani drugemu prevozniku, licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti odvzame in pošlje izdajatelju. O odvzemu se izda potrdilo.

(5) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti, dovoljenjem ali dovolilnico oziroma drugim dokumentom, ki ga mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona in za katerega obstaja utemeljen dvom o njegovi pristnosti, oziroma če voznik ne spoštuje pogojev iz dovoljenja oziroma dovolilnice ali ga zlorablja, se mu ta dokument začasno odvzame. Začasni odvzem lahko traja do ugotovitve pristnosti dokumenta, vendar največ do 60 dni. O začasnem odvzemu se izda potrdilo.

(6) Inšpektor ima pravico pridobiti podatke o pravnih osebah, samostojnih podjetnikih posameznikih ter njunih odgovornih in pooblaščenih osebah, voznikih, podatke o lastniku vozil in vozilih ter druge podatke, potrebne za vodenje postopkov v zvezi s kršitvami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi. V ta namen ima inšpektor pravico od oseb zahtevati dokument, s katerim te dokazujejo svojo identiteto.

(7) Inšpektorju je treba na njegovo zahtevo dostaviti poslovne knjige, listine in druge dokumente ter posredovati zahtevane podatke v roku, ki ga določi inšpektor. Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor, ne glede na delovni čas, pravico vstopiti v poslovne prostore ali objekte in pregledati poslovne knjige, računalniške baze podatkov, pogodbene listine in druge dokumente v zvezi s prevozi, pri pravnih in fizičnih osebah, ki so pošiljatelji, prejemniki blaga, prevozniki oziroma organizatorji prevoza ali špediterji. Navedene osebe morajo inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje nadzorstva.

XIII. KAZENSKE DOLOČBE

124. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu brez licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti ali v nasprotju z izdano licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti (19. člen).

(2) Z globo od 2000 do 4000 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

125. člen
(prekrški)

(1) Z globo 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:
1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo brez dovoljenja oziroma se kaznuje prevoznik Skupnosti, če izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju z Uredbo Sveta 12/98/ES in Uredbo Sveta 3118/93/EGS (108. in 109. člen);
2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo 2000 do 4000 eurov se kaznuje voznik tuje pravne oseba ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

125.a člen
(prekrški)

(1) Z globo od 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo enajstega odstavka 102. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1500 do 3000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1000 do 1500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

126. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 2500 do 4000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:
1. omogoči uporabo svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma

njihovega izvoda drugi pravni osebi, fizični osebi, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tujo licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti oziroma njihov izvod (tretji odstavek 28. člena);
2. opusti prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na liniji, za katero ima koncesijo in registriran vozni red (prvi odstavek 49. člena);
3. opravlja linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu brez koncesije (50. člen);
4. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 54. členom;
5. opravlja občasne prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 55. členom;
6. opravlja ali opravi mednarodni linijski prevoz potnikov brez izvirnika dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (61., 62., 63. in 66. člen);
7. omogoči uporabo svojega dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti (62. in 63. člen);
8. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu na območju Republike Slovenije v nasprotju z Uredbo Sveta 684/92/EGS in Uredbo Komisije 2121/98/ES (73. člen);
9. brez dovolilnice ali izpolnjene ustrezne potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (74., 75. in 76. člen);
10. nima akta o notranji kontroli ali ne izvaja trajne notranje kontrole ali ne odredi ukrepov za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti (115. člen);
11. ne zagotovi opravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu med stavko v skladu s 116. členom tega zakona;
12. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (120. člen).

(2) Z globo od 1000 do 2000 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

127. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 1500 do 2500 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:
1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (33. in 34. člen);
2. da v upravljanje oziroma vožnjo avtobus ali tovorno vozilo vozniku, ki ni strokovno usposobljen ali ni zadosti star (38. člen);
3. med opravljanjem prevoza potnikov voznik avtotaksi vozila nima vklopljenega taksimetra od začetka do konca vožnje ali ta ni viden uporabnikom (57. člen);
4. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov

potnikov v mednarodnem cestnem prometu (66. in 75. člen);
5. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz potnikov na mednarodni liniji (68. člen).

(2) Z globo od 500 do 1000 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo 420 eurov se kaznuje voznik, ki stori prekršek iz 1., 3., 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena.

128. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 420 do 1250 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:
1. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (30. člen);
2. v predpisanem roku po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu licence skupaj z vsemi izvodi licence ne vrne izdajatelju (32. člen);
3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila v skladu z Uredbo Sveta 3118/93/EGS, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (33. člen);
4. voznega reda ne objavi v skladu s 45. in 71. členom tega zakona;
5. ne opravlja notranjega prevoza potnikov v skladu z voznim redom (45. člen);
6. o začasni prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti po sredstvih javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (49. in 71. člen);
7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti direkcije (54. člen);
8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom in itinerarjem (67. in 68. člen);
9. upravljavec postaje za tovorna vozila oziroma javnega parkirišča za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (113. člen);
10. inšpektorju ne predloži zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor, ali če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (120. člen).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki

samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

131. člen
(prekrški)

Z globo od 170 do 420 eurov se kaznuje za prekršek voznik:
1. če med vožnjo pri sebi nima vozniškega dovoljenja, v katerem je vpisana pridobljena temeljna kvalifikacija, ali izkaznice o vozniških kvalifikacijah (33. in 42. člen);
2. če inšpektorju ne pokaže oziroma ne izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če mu ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovora (33. in 120. člen);
2.a če med vožnjo v vozilu nima dokumentov iz 33. člena (razen dokumenta iz 1. točke tega člena);
3. če pri opravljanju linijskih prevozov pravočasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (47. člen);
4. če ustavlja ali ustavi zunaj mest postankov, ki so določeni v voznem redu, ali nima s seboj voznega reda ali vozi v nasprotju z voznim redom (48. člen);
5. če potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (76. člen);
6. če med vožnjo v vozilu nima dokazil oziroma dokumentov iz devetega odstavka 95. in 107. člena;
7. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (118. člen).